

Treball de recerca:
Guerra Civil Espanyola a l'Anoia
Repressió a la comarca

NOM: Oriol

COGNOMS: Piquer Gasulla

INSTITUT: IES Molí de la Vila

CLASSE: 2n Batxillerat C

CURS: 2020-2021

Tutors: Jordi López i Pere Tuset

Índex

1.Introducció al Treball.....	3
2.Hipotesi.....	4
3.Objectius.....	4
4.Introducció Guerra Civil a l'Anoia.....	5-9
4.1. Entrevista Josep Escoda.....	9
5.Anoia,com era la comarca?.....	9-10
6.Guerra Civil a l'Anoia.....	10
6.1.Introducció Guerra Civil a l'Anoia.....	10
6.2.Relats dels fets específics dels municipis.....	10-30
7.Gent perseguida, deportada a camps, judicialitzada.....	30
7.1.Casos Específics.....	31
7.1.1. Casos de judicis.....	31-36
7.1.2. Afusellaments.....	36-44
7.1.3. Deportats.....	45-49
7.1.4. Cas d'en Joan Colom.....	50-58
8.Què en guardem de la guerra??.....	58
8.1.Fortificacions.....	58-60
8.2.Tinxeres.....	61
8.3.Bombardejos.....	62-63
9.Metodologia del Treball.....	63-64
10.Avaluació del Treball.....	65
11.Conclusions del Treball.....	65
12.Agraïments.....	65-66
13.Webgrafia.....	66
14.Bibliografia.....	66-67

Índex de gràfiques i d'imatges

<i>II·lustració 1.....</i>	<i>5</i>
<i>I·lustració 2.....</i>	<i>5</i>
<i>II·lustració 3.....</i>	<i>10</i>
<i>II·lustració 4.....</i>	<i>26</i>
<i>II·lustració 5.....</i>	<i>26</i>
<i>II·lustració 6.....</i>	<i>33</i>
<i>II·lustració 7.....</i>	<i>33</i>
<i>II·lustració 8.....</i>	<i>34</i>
<i>II·lustració 9.....</i>	<i>45</i>
<i>II·lustració 10.....</i>	<i>59</i>
<i>II·lustració 11.....</i>	<i>59</i>
<i>II·lustració 12.....</i>	<i>59</i>
<i>II·lustració 13.....</i>	<i>60</i>
<i>II·lustració 14.....</i>	<i>60</i>
<i>II·lustració 15.....</i>	<i>61</i>
<i>II·lustració 16.....</i>	<i>61</i>
<i>II·lustració 17.....</i>	<i>61</i>
<i>II·lustració 18.....</i>	<i>62</i>
<i>II·lustració 19.....</i>	<i>62</i>
<i>II·lustració 20.....</i>	<i>63</i>
<i>II·lustració 21.....</i>	<i>63</i>

1.Introducció al Treball

Hola sóc l'Oriol Piquer, alumne d'aquest institut de Capellades, i autor d'aquest treball. Abans d'entrar en el treball vull que sapiguen els motius i les causes què m'han portat a fer aquest treball. Bàsicament el treball que esteu a punt de llegir és un homenatge en part a les víctimes represaliades i una d'aquelles coses que necessites fer per a sentir-te bé amb tu mateix; us preguntareu el perquè però el motiu del qual ho he fet a sigut perquè és un tema amb el qual sempre m'hi he sentit vinculat, deixant de banda la part familiar en la qual hi tinc perjudicats, què ho veureu més endavant i l'altre doncs aprendre d'aquest més sobre tema, de saber el que sóc capaç de fer en un tema què m'agrada, tirant més per la superació personal, i reivindicar-lo perquè des de les institucions no és fa prou. si es fan coses sobretot des dels ajuntaments col·locant “*stolpersteine*” i de la Generalitat amb la llei d'anul·litat dels judicis o l'iniciativa d'obrir fosses i investigar sobre aquest fet. Què el de les fosses és un tema tabú i encara hi han de moltes desaparegudes i segur què al costat de casa, a prop del nostre cementiri trobem una cosa cruel i deshumanitzada com la de tenir cossos sense sepultura, com pertoca.

Hi ha gent què té sepultura però en el lloc equivocat, com el senyor, un dels protagonistes d'aquest treball, sense què ell ni la seva família volguessin, Joan Colom i Solé; un capelladí que porta més de 40 anys enterrat al Valle de los Caidos o com el seu nét, el qual està investigant la història del seu avi hi ha tret un llibre què és la font què m'he basat en aquest cas, diu "Valle de sus Caidos". Joan Pinyol i Colom, també capelladí, porta 12 anys lluitant per treure al seu avi del Valle i pugui descansar al lloc d'on no hauria d'haver sortit de Capellades, casa seva.

2.Hipotesi

La meua hipòtesi o el que vull demostrar és el següent: Tenim constància de la repressió què es va viure a la comarca durant la Guerra Civil? Ho vull fer seguint una llista del AnoiaDiari on surten tots els judicis què es van fer a anoiencs i a anoiencques, després seguint un article de la Revista d'Igualada que ens dóna més informació dels afusellats, i després dels deportats gràcies als documents què m'han proporcionat l'associació Amical Mauthausen. Per últim he de dir què tot això anirà complementat de part més documental, teòrica com l'hi vulgueu dir, que és a través de les actes dels ajuntaments doncs explica el que passava en les nostres viles fa 80 anys enrere, també explicar llocs què en guardem del pas de la Guerra Civil en la nostra comarca amb bombardejos, teatres de trinxeres i/o de fortificacions o recintes de l'època.

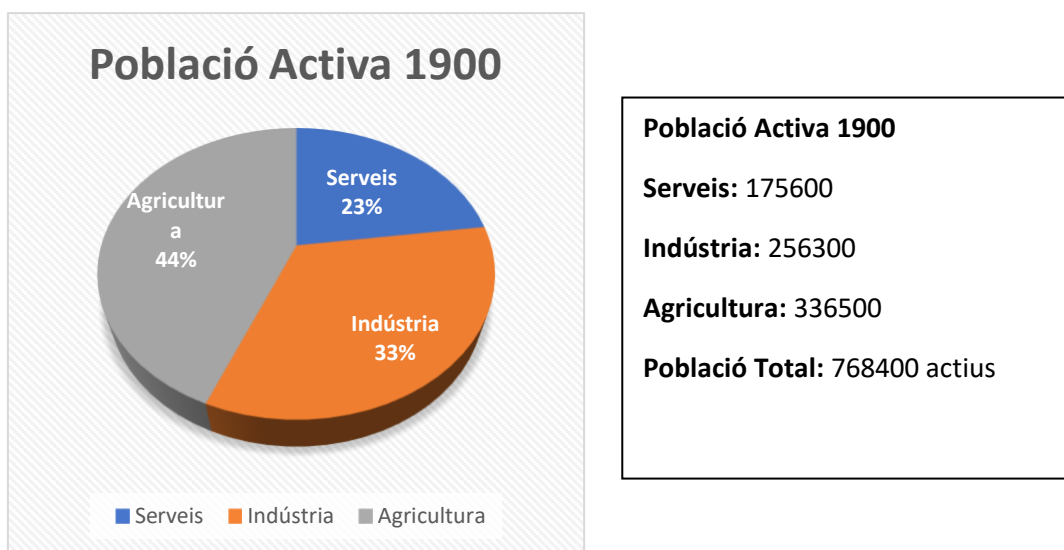
3.Objectius

Els objectius d'aquest treball són divulgar què en la nostra comarca, l'Anoia, van tenir repressaliats per el franquisme durant la Guerra Civil Espanyola i en els anys posteriors. Sé centra en explicar on consta i com consta la repressió exercida a les nostres conciutadanes i conciutadans. Explicar, però des de la part documental del treball, gràcies a les actes d'alguns ajuntaments, com vivien i que passava a les nostres poblacions durant aquest període. (Què hi passava, què feien a nivell de la Corporació Municipal). I per últim també fer reflexionar sobre aquest tema, un tema del qual no se'n parla molt i ens afecta molt més del què ens pensem; perquè aquest període afectat a la nostra societat, a una part de la societat, què encara troba bé els actes que van cometre els franquistes. Fer un homenatge a les víctimes des d'un simple treball, què esteu a punt de llegir.

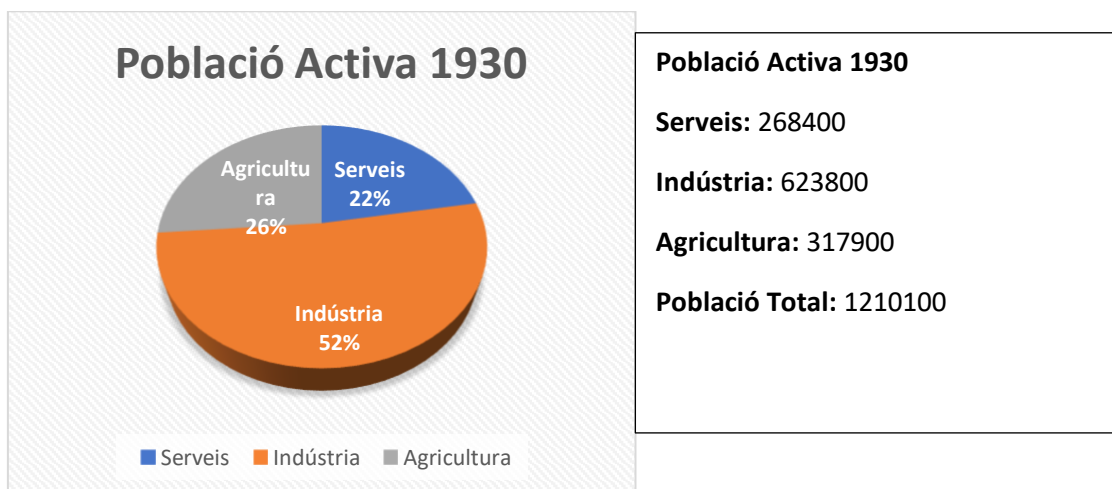
4.Introducció Guerra Civil Espanyola

Per a entendre quins van ser els detonants que van portar a la guerra civil, ens hem de remuntar a principis del segle passat.

Espanya era un dels països més atzerrats d'Europa en aquella època (documental de la Guerra Civil, DMAX, 2018) la majoria de la seva gent vivia del camp. Les terres del sud i del centre d'Espanya, treballaven els pagesos eren propietat de pocs terratinents, els quals treballaven en condicions inhumanes i subsistien com podien i amb greus problemes econòmics.

Il·lustració 1 gràfica on es veu la població activa i en quins sectors es trobaven, del 1900, Llibre Història i, Doc. 2, pàg 246 Tema 10, Editorial Vicens Vives

Il·lustració 2 gràfica on es veu la població activa i en quins sectors es trobaven, del 1930, Llibre Història i, Doc. 2, pàg 246 Tema 10, Editorial Vicens Vives

Només el País Basc i Catalunya estaven industrialitzades i milers d'immigrants és van desplaçar a les seves ciutats per a trobar una vida millor.

El rei en aquells temps, era Alfons XIII, besavi de l'actual, vivia d'esquenes al poble, un país sota un règim parlamentari amb eleccions falsejades per a contentament de les classes benestants, la majoria de governants eren grans terratinents o membres de l'alta burgesia.

Un dels altres pilars de gran pes de la monarquia, eren l'església i l'exèrcit.

Mentres als carrers, un món ben diferents, malgrat les condicions de la classe obrera van créixer molt fort els moviments obrers (documental de la Guerra Civil, DMAX, 2018). És van començar afiliar a partits/organitzacions socialistes i una gran majoria a les anarquistes.

La petita burgesia va començar a veure que l'única forma d'avançar i tenir progres, era la república i en zones com el País Basc i Catalunya, gràcies al descontentament social dona molt poder al regionalisme i els moviments independentistes, tant és així que es comença a pensar que es necessita un governant amb mà dura i l'any 1923, el que va ser el capità general de Catalunya, Miguel Primo de Rivera puja al poder donant un cop d'estat, i proclama una dictadura. No troba oposició alguna i troba l'aprovació del rei.

L'any 1925 arriba el punt àlgid de la dictadura, en el protectorat del Marroc, les forces espanyoles van vèncer a les tropes anticolonials i això va provocar la multiplicació del prestigi dels anomenats "africanistes" que van ser militars formats durant la guerra colonial, entre ells estaven: Goded, Mola, Sanjurjo, i entre ells es trobava el aleshores coronel amb 33 anys, Francisco Franco, que per les seves accions en combat es va convertir en el general més jove d'Europa en aquells temps.

Poc després d'això la dictadura estava en els seus últims dies, gràcies a la seva mancança de gestió en l'economia i això li va fer perdre recolzament, i l'any 1930 dimiteix del càrrec i això seria devastador per a la monarquia d'Alfons XIII.

El 12 d'abril de 1931 es celebraven les eleccions municipals i en la majoria de les ciutats les forces republicanes, guanyen, i dos dies després, és a dir el famós 14 d'abril de 1931 els guanyadors proclamen la república. Els carrers de les grans ciutats la gent pren els

carrers eufòricament i amb entusiasme, cantant la marselesa l'himne de la llibertat. Van substituint la bandera rojigualda per la tricolor, i el rei sense cap suport se'n va cap a l'exili.

El nou règim republicà, comença amb una coalició entre republicans i l'esquerra moderada, com a president de la república estava el conservador Niceto Alcalá Zamora però l'home fort del govern era el líder del centre-esquerra Manuel Azaña.

El nou govern era reformista, es van posar de repte modernitzar Espanya en el menor temps possible: projectant una reforma agrària, millores en les condicions laborals, la separació de l'església de l'estat, l'extensió de l'educació laica, la reestructuració de l'exèrcit i un estatut d'autonomia per a Catalunya, aquestes reformes són una impacte per a l'Espanya tradicional i la oposició monàrquica i catòlica clama contra els republicans i els anarcosindicalistes de la CNT i la FAI s'impacienten per la lenta reforma agrària i succeeixen vagues, ocupacions de finques de la gent benestant i la crema d'esglésies.

El govern d'Azaña només dura dos anys i el 19 de Novembre de 1933 es celebren nous comicis i serà la primera vegada que votin les dones. Les eleccions donen la victòria al líder del centre-dreta, antic republicà, Alejandro Lerroux. El nou govern suspèn la majoria de projectes de l'anterior govern i l'esquerra creu que la república ha sigut traicionada i a l'Octubre de 1934, els socialistes convoquen una vaga general per a la revolució, a la Gran Via de Madrid hi ha un tiroteig i el moviment es sufocat ràpidament, i van haver moltes detencions.

A Catalunya, el govern autonòmic proclama l'estat català, ràpidament les forces van a parar la proclamació i el aleshores govern de Catalunya, encapçalat per Companys es encarcelat.

Astúries, milers de miners armats ataquen esglésies i llocs de la guàrdia civil, assaltant fàbriques d'armes i ocupen el "Centro d'Oviedo". El govern envia l'exèrcit per acabar amb la revolta, en mans del general Francisco Franco, qui opta per una repressió molt sangrenta que dura 15 dies. Moren mes de dos mil persones entre anarco-sindicalistes i soldats, més de trenta mil persones son encarcelades.

l'Octubre de 1934 marcarà un punt del qual no es podrà tornar, és a dir, de no retorn. En aquell ambient de tensió es convoquen les eleccions del Febrer de 1936, l'esquerra s'uneix en l'anomenat "Front Popular" i la dreta es presenta com a garant de l'església, la tradició, la família, l'ordre i la prosperitat.

El líder de la dreta, José Maria Gil Robles utilitza una estètica que fa pensar en el feixisme italià però l'autèntic partit feixista es la Falange Española, el seu fundador es el fill del exdictador Miguel Primo de Rivera, José Antonio Primo de Rivera, en aquells moment era un partit molt minoritari però en poc temps tindria un paper fonamental.

El 16 d'Octubre de 1936 el Front Popular guanya les eleccions per un marge molt estret, gràcies al vot dels anarquistes. Poc després de la victòria, militants de l'esquerra obren les presons per alliberar als detinguts de la revolució del 1934.

La dreta esta horroritzada i avergonyida, la violència creix als carrers, pistolers de Falange s'enfronten a grups de l'esquerra, i entre Abril i Juliol del 1936 a prop de cent militants dels dos bàndols perden la vida moren en atemptats. Els polítics contribueixen amb els seus discursos a estendre la tensió de preguerra.

Mentres el govern tracta de recuperar les mesures de l'any 1931, la dreta ha renunciat aconseguir el poder amb les urnes. El líder de la dreta monàrquica José Calvo Sotelo amb els seus discursos sentenciant al govern i animant als militars a agafar les armes i revoltar-se en contra de l'anarquia si es produís.

En els despatxos i cuartels creix el clima de complot a la República i el govern intenta impedir-ho, retirant de Madrid als principals militars sospitosos. Emilio Mola líder de la revolta envia instruccions als cuartels que el recolzen, i en una de elles remarca que ha de ser un moviment simultani i fent servir una gran violència, Franco des de les illes Canàries dubta si sumar-se al moviment.

12 de Juliol de 1936, pistolers d'extrema dreta assassinen al tinent de les forces de seguretat José Castillo, conegut per ser un militant d'esquerres. Els seus companys no esperen a la justícia per a resoldre el conflicte i es prenent la justícia per la mà i un dia més tard, és a dir, el 13 de Juliol del mateix any treuen de casa seva al líder de la dreta monàrquica, José Calvo Sotelo i el maten d'un tret al cap i aquest assassinat sera el detonant que acabarà amb els dubtes i crearà la unitat de tots els grups que volen la caiguda del Front Popular, ja siguin monàrquics, falangistes, o catòlics de dreta.

El complot es consolida i Mola fixa el 18 de Juliol com el dia del aixecament militar, començant a Àfrica i seguirà per la Península, Franco finalment decideix recolzar el cop.

La conspiració es descoberta i el cop s'avança a la tarda d'un dia abans del dia fixat, el 17 de Juliol del mateix any.

L'anomenat "alzamiento" comences a Melilla, la ciutat més important de la colònia espanyola.

Així doncs comença un període de guerra de tres anys que portarà a l'etapa més fosca de la història d'Espanya.

4.1. Entrevista a Josep Escoda

Vaig fer-li una entrevista a un historiador de l'universitat UAB el qual em va explicar els perquè els russos van deixar d'ajudar a la República, no volien seguir donant suport als republicans perquè veien en els nazis molt de perill i/o alguns dels motius perquè els franquistes van guanyar la guerra, que va ser perquè tenien més suport, com els italians de Mussolini i els nazis liderats per Hitler.

5. Anoia, com era la comarca?

A l'Anoia a principis dels anys 30, 1930, vivien a prop de 42 mil persones i després de la guerra civil hi havia un cens d'unes 41 mil nou-centes persones (Wikipedia, apartat d'història)

Il·lustració 3: Mapa de la comarca de l'Anoia

L'activitat econòmica de la comarca es basava principalment en l'agricultura i la indústria. Una quarta part del territori de la comarca eren conreus on hi predomina el conreu de secà, principalment de cereals, excepte a la plana central on es cultiva l'olivera, l'ametller, l'avellaner i la vinya ocupa els camps que fronteren amb l'Alt Penedès.

La comarca té una llarga tradició industrial centrada a la seva capital, Igualada, i a la vall del riu Anoia, destaca la indústria tèxtil, la del cuir i la indústria paperera que són seguides en importància per la metal·lúrgica, el sector alimentari i la construcció.

Capellades, es la punta cabdal de la indústria paperera a la comarca i a Catalunya i referencia mundial , i molt important en el àmbit del tèxtil gràcies a l'empresa Germans Guasch S.L. La Pobla de Claramunt també era important en l'àmbit del paper.

Fins a finals del segle XX hi van haver mines de carbó i lignit a la comarca, situades a la rodalia de Calaf, una feina minoritària la comarca.

6. Guerra Civil a l'Anoia

6.1. Introducció Guerra Civil a l'Anoia

La Guerra Civil a l'Anoia va ser qüestió de dies o de setmanes contant que la comarca té una gran extensió territorial, i no hi va ver batalla però si petites resistències en contra dels feixistes.

6.2. Relats dels fets específics dels municipis

Cabrera d'Anoia:

La documentació que encara es guarda de l'època és quan els franquistes ja van entrar al municipi i van instaurar un govern provisional.

Què d'Abril de 1939, amb l'alcalde, Don Guillermo Rafecas Llenas, i els regidors Don Antonio Almirall i Don Jose Torrents, que també exerceix la funció de secretari de l'ajuntament.

Repassen el cens municipal, en concret el període de temps que va des del 1 de Maig de 1936 al 31 de Gener del 1939, on aproven per unanimitat, seguint l'article.34 de la Llei Municipal vigent, donar d'altres i baixes al cens i exposar-ho al tauló informatiu de l'ajuntament.

L'acta que data del 28 de Maig de 1939 amb l'alcalde i els regidors presents. Es passa a discutir sobre els pressupostos per l'any 1939, els quals van ser votats en la sessió plenària amb data de 15 d'Abril de 1939.

Ha d'estar públic vuit dies abans i vuit dies després.

[L'acta que data del 5 de Juny de 1939 amb l'alcalde i els regidors presents comença la sessió plenària, on l'ordre del dia es presentar i aprovar el pressupost municipal per l'exercici de l'any 1939. Com que ningú va presentar ninguna contra al projecte presentat per el Estatuto y Reglamento de Hacienda municipal, es passa a detallar el projecte amb la quantitat de la suma de l'exercici, uns ingresos de vuit mil cent setanta pessetes i uns gastos de vuit mil cent setanta pessetes. El resultat de l'exercici pressupostari queda així anivellat]

I es passa a estudiar el pressupost, i després es va a la votació que va ser votat per unanimitat.

[Aprovat així el pressupost de l'exercici de l'any 1939 s'han de fer copies certificades del mateix per ser exposades al públic i enviar una còpia a la Delegación de Hacienda de la provincia, segons estipulen els articles.300 i 301 del Estatuto municipal]

Es fixa una quantitat de nou mil pesetas, i el gastos a la mateixa quantitat per a estar igualats.

Calonge de Segarra

Sé sap molt poca cosa ja que hi va haver un "incendi" a l'arxiu municipal després de la guerra i només es van perdre les actes de l'ajuntament d'aquell període de conflicte però he tret una part de la informació gràcies a les actes del sindicat agrícola d'aquesta població.

El fet més anecdòtic va ser a finals de la guerra quan va haver un canvi d'alcalde accidental. Isidre Sugranyes Soler va ser l'alcalde durant tota la guerra, però ja en l'any 39 va ser mobilitzat i va entrar Felicià Lladó Balcells com alcalde accidental del municipi. Va tenir la mala sort que quan van entrar les forces feixistes a Calonge va ser detingut i amb el judici fet va sé sentenciat a reclusió perpètua però després l'hi van perdonar a dotze anys de presó major, el primer alcalde feixista va ser en Ramon Creus Bayona tot això explicat per una treballadora de l'Ajuntament, la Teresa i la filla d'en Felicià Lladó, la Rosa i també l'historiador calafí, Pere Tardà.

Castellfollit de Riubregós

La primera acta oficial de la que esté constancia documental es la que data del 5 de Gener de 1936

Son unes actes documentades que costen molt de llegir-les de les quals no hi he pogut treure cap informació.

Castellolí

La primera acta documentada data del 5 de Gener del 1936

Dià 5 de Gener del mateix any, 1936, es fa la primera convocatòria per a fer el ple, però no hi van assistir ni la meitat de les persones més un conseller que forma part de la corporació, d'acord amb el que disposa l'article.119 de la Llei Municipal de Catalunya, la sessió de segona convocatòria tindrà lloc quaranta vuit hores després d'aquesta.

Dos dies després es va fer la segona convocatòria per celebrar el ple ordinari de l'ajuntament, en aquest cas de Castellolí, presidit per l'alcalde h. Josep Jorba Lerra.

Autoritzen al sr. Ramon Alberti Roca, del centre jurídic administratiu, que en nom i representació d'aquest ajuntament, cobri de la hisenda pública un total de trenta set pessetes amb trenta tres cèntims per concepte del 20% com a corresponent al tercer trimestre del 1935, amb la documentació necessària, després van concedir permisos per diferents motius a gent del poble.

Per acabar van concedir al conseller Jaime Dalmau Aguilar que en representació de l'ajuntament realitzés alguna feina.

L'acta del 7 de Juny de 1936 la corporació municipal va aprovar els pressupostos per l'exercici del 1936 que s'havien votat en el ple del 19 d'Abril del mateix any, que va estar exposat durant de deu dies d'acord amb el previst per les disposicions legals vigents no havent-se cap reclamació en contra d'aquesta. Discussos tots els detalls es va passar a votar i per unanimitat es va fixa el resultat de 14 mil vuit cents vint i quatre ptes amb vuitanta cèntims i anivellant els gastos a la mateixa quantitat.

Assolits els pressupostos s'envia una còpia dels pressupostos a la Direcció General de l'administració local de la Generalitat de Catalunya.

Després s'aproven acords com el que té més rellevància treure 50 pesetes de l'exercici pressupostari per a donar-lo a l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana d'Igualada que celebrarà el tercer concurs comarcal de Lectura, Escripura i Història de Catalunya.

A la sessió del 7 de Juliol de 1936 l'ajuntament presidit per l'alcalde Josep Jorba, presenta un document firmat per ell i per el rector de la localitat el sr.Marian Gallell Blanco justificant així el dret a la propietat del cementiri parroquial, consistia en una instància a la qual es va respondre amb uns 10 punts, citant lleis i normes locals com la del foli 179 del Registre Fiscal de solar de 1906 dient que l'administrador era el rector Josep Fili i que des de temps immemorials del poble el cementiri no era parroquial.

Així contestat a la instància del rector de la localitat queda demostrat que no té cap dret sobre el cementiri es passa a l'expropiació d'aquest seguint l'article 159 del Codi Civil.

Després d'això l'Eugeni Jorba i l'alcalde tenen una discussió per aquest tema.

En l'acta del 16 d'Agost de 1936 es veu que hi hagut un canvi de batlle al municipi, passa l'alcaldia al sr. Eugeni Jorba.

El govern passa a estar format per sis consellers, els quals són: Eugeni Jorba, Isidre Guixà Soteras, Joan Segura Prat, Josep Junyent i Antoni Batlle, i la secretaria passa a mans del sr. Pere Carme Soteras.

Doncs llegida l'acta del passat ple, per l'alcalde i el senyor Secretari, és passà a les ordres del dia.

Primerament es parla de destituir, i s'acorda, al senyor Antoni Freixas agent de l'ajuntament per la seva ideologia feixista.

Segonament es va parlar de demanar al honorable conseller de governació faci el que pugui perquè el municipi de la Pobla de Claramunt i el de Castellolí comparteixin secretari municipal.

La tercera qüestió de la qual es parla es que s'han d'incautar els béns parroquials en conformitat del decret publicat per l'honorable Conseller de Justícia en el butlletí oficial de la Generalitat de Catalunya, els quals s'han de destinar a caràcter social i benèfic.

En l'acta del 4 de Octubre de 1936 hi ha canvi de govern al consistori, en un ple extraordinari convocat pel jutge popular de la localitat, en Joan Guixà Busqué amb l'assistència dels consellers electes, que són els següents:

Concellers per Esquerra Republicana de Catalunya: Joan Pont Guixà, Vicents Montané Torras i Ramón Guixà Mercader, per la C.N.T: Josep Junyent Angrill, Joan Segura Prat i Isidre Guixà i per la Unió de Rabassaires: Pere Suría Montfort.

Hi ha un fet de la sessió que es que acaba quan Vicent Montané es escollit president de la sessió al ser el conseller mes gran.

I veiem que en l'acte de l'1 de Novembre ja hi ha el canvi de govern amb Josep Junyent com alcalde i com a consellers al següents senyors: Joan Segura Prat, Pere Suría Montfort, Ramón Guixà Mercader, Joan Pont Guixà i Vicents Montané Torras.

La Pobla de Claramunt

Actes

18/7/1936

Amb els consellers i l'alcalde presents, aquest president el ple, es comença la sessió. Llegida l'acta anterior, es comença l'ordre del dia.

davant el mal estat de les secretaries acorde cridar a un pintor del poble, el senyor Antoni Sabaté perquè amb urgència reforma aquesta.

Després s'acorda ajuntament escoles de nenes i nens del poble.

La presidència manifesta què tal com arribi un projecte que esperen s'ha de posar en marxa, seguint tot el procediment. Es un projecte de construcció de quatre llocs per a ésser afincats a la venda de camps i altres, confeccionat el perit constructor d'aquest municipi el senyor Jaume Cans Muras, ordena que s'imposés el mateix el públic pel termini d'un mes, i si no havent-se presentat davant d'aquell termini d'exposició cap reclamació en contra del mateix, per tal de que l'Ajuntament pogués resoldre amb més coneixement de causa, es passa al senyor Mestre l'obra d'aquest municipi l'Antoni Gibert, com també el senyor inspector municipal de sanitat per a què faci dos informes, sobre l'aspecte tècnic del mateix i el que refereix el aspecte sanitari el segon, i els dos informes són en sentits favorables el mateix quedant sobre la taula per al degut aprovament.

Suspenen la sessió per 20 minuts.

Rebut els minuts alcalde segueix els informes presentats, què feu complementar pel secretari. I acte seguit la presidència obre de la discussió sobre la aprovació del projecte, esmentat, tots els senyors consellers van fer aprovacions favorables.

Posat la votació per unanimitat s'acorda aprovar el projecte, fixa't per l'import de 7496 pessetes amb 50 cèntims.

recorda que per la comissió de finances es procedeix amb la màxima urgència a confeccionar els pressupostos extraordinaris que precisa per l'execució de les obres projectades. Per últims acorda aprovar el pressupost de la comissió d'Hisenda de destituir un article: del cap 1 article 3.

27/7/1936

Es parla de dos senyors, Josep Sudras Escudé i Pere Villanubios Soterias, convidats que seguien per ordre en la llista del partit d'Esquerra republicana de Catalunya a les eleccions celebrades al 14 de gener de 1934 declarats consellers suplents per la junta municipal del cens electoral d'aquest municipi que en vigor del decret i ordre circular de data 22 del corrent citada per l'honorable conseller de governació han sigut com a citats consellers propietaris en substitució dels consellers no afectes al "front popular".

Seguidament la presidència dono per oberta la sessió i fan la ratificació de càrrecs electes.

Quedant així el govern:

Alcalde: Antoni Casanovas Durant

Segon: Antoni Armenteras Soterias

Tercer: Agustí Aguilera Escala

Consellers: en Joan Boada Pujado

En Vicenç Maneas Sabaté

En Josep Sudra Escudé

En Pere villanubios Soterias

15/8/1936

el fet més rellevant que destaca és la expropiació d'un edifici destinat a la producció de cava i passant les delegacions d'aquesta senyor alcalde.

10/10/36

llegir de les anteriors es passa lo del dia sa corda canvia de nom diversos carrers.

El carrer C. Preocopi s'en dirà Francesc Gascaro

Del carrer carretera s'en dirà avinguda Francesc Macià

De la plaça carretera se'n dirà plaça Jolan i Garcia Hernandez

Del carrer major s'en dirà Lluís Companys

De la plaça de l'Angel s'en dirà Miguel Pedrosa

Del carrer carretera Figueres s'en dirà avinguda 14 d'abril

De la plaça constitució s'en dirà plaça república

De les cases noves s'en carrer de Francesc Reyet

18/10/36

es constitueix l'Ajuntament de la casa consistorial en sessió extraordinària. La presidència sota el jutge popular Antoni Lluïcia Torras amb l'assistenta dels consellers electes en la reunió oficial dels representants dels partits polítics i sindicats d'aquesta localitat.

d'acord amb el disposat pel decret de la Generalitat de Catalunya del dia 9 del del corrent més d'octubre i assistint-hi també el secretari, el senyor president declara oberta la sessió.

el senyor president que d'acord amb el disposat per l'article 109 de la vigent llei municipal catalana esdevé la presidència el conseller electe de més edat dels assistents i resultant que el que reuneix l'esmentada condició, és el sr Vicenç Llúcia què passa a ocupar la presidència.

la presidència d'edat manifesta aleshores que s'havia de procedir a resoldre respecte a l'actitud legal dels consellers electes.

sense discussió fou reconeguda de l'aptitud legal de tots els consellers designats.

El secretari lliura la següent relació de consellers Antoni Casanovas Durant, Josep Cuadra Escudé, Alfred Muntaner Font, Procopi Aguilera Trullàs, Vicenç Llucià Padros, Antoni Farrer Vic, Quintet Muntaner Torras, Josep Borrell Riba, Isidre Murrit Muray i Felip Colom Magre.

La presidència declara constituïda la corporació municipal. tot seguit i d'acord amb el disposat als articles 7 i 111 de l'esmentada llei municipal es procedeix a l'elecció d'alcalde, president, mitjançant votació secreta a cuàl efecte foren convidats un per un els consellers presents per tal de disposar la papereta a l'urna habilitada a l'efecte i després fou fet l'escrutini que dóna el presentats següent:

Antoni Casanovas Durant, 5 vots

Procopi Aguilera Trullàs, tres vots, em blanc 2 vots

i com sigui que Antoni Casanovas Durant aconseguit la majoria absoluta queda proclamat alcalde-president està ocupat a seguir la presidència.

després de saludar a la corporació des del seu nou lloc i manifesta que preocuparà fer-se digne del seu nomenament i afegeix, què sabia de nomenar alcalde segon i tercer segons la llei, i tots els consellers acorden suspendre la sessió 5 minuts.

Represa la sessió es processen dir per votació secreta, en la mateixa forma anteriorment indicada, a l'elecció, d'alcalde segon, davant el següent resultat:

En Isidre Murrit Muray, 4 vots

En Procopi Aguilera Trullàs, vuit vots, en blanc 2.

i com que el senyor Isidre Murrit Muray i Preocupi Aguilera Trullàs, han tingut majoria absoluta el senyor president declara proclamant-se alcalde segon i alcalde tercer, els quals els hi donen possessió en aquest acte.

A requeriment de la presidència, el tinent de lectura l'article 4 del decret abans esmentat i després d'una discussió àmplia s'acorda per unanimitat que aquest ajuntament quedés organitzada base de corporació municipal en ple i amb les dues comissions d'Hisenda, obres públiques, seguretat, i règim interior, cultura i defensa les quals tindran plenament autonomia.

24/10/36

Centre en l'ordre del dia després de llegir-se l'acta anterior.

L'organització de les comissions queda així:

- Comissió de defensa i règim interior

President: Quinte Muntaner Torras

Vocals: Josep Cuadre Escudé i Felip Colom Magre.

- Comissió d'Hisenda

President: Josep Borrell riba

Vocals: Alfredo Muntaner Font i Felip Colom Magre

- Comissió d'obres públiques

President Alfredo Muntaner Font

Vocals Josep Borrell riba i Antoni Ferrer Vic h

- Comissió de Cultura

President Antoni Ferrer Vich

Vocals Preocopi aguila Trullàs i Vicenç Llucià Padrós

- Comissió de proveïment

President Isidre Murrit Murray

Vocals Vicenç Llucià Padrós i Antoni Casanovas Durant

Seguidament es comencen a regular coses.

Primerament és menjar, és rationa a uns 400 grams per família diaris.

després aprova que la comissió d'Hisenda faci un repartiment extraordinari de caràcter mensual per mitjà del qual és igual esforç entre els veïns que tenen i no tenen infants dels evacuats de les zones de guerra.

Després segons les circumstàncies que es vivien es va aprovar que es podien ampliar o baixar els pressupostos, segons la situació econòmica de les famílies.

s'ha de realitzar un estudi d'obres sobre el pont que es vol fer sobre la riera de Carme cap per mateix el pas a can Solà.

14/11/36

S'acorda:

1-construir quatre llocs de venda de carns i altre per la venda de peix, així autoritzen a la comissió d'obres públiques a fer-ho.

2-autoritzar a l'alcaldia que publiqui la subhasta.

també és autoritza a la comissió de Cultura que gestiona i la qüestió de l'escola de nenes del municipi.

Així de tal manera la mestre suplent de la mestressa Nativitat Yarza, la mestressa titular, passa a exercir com a mestre.

3-s'aprova una partida pressupostària per al material escolar para comprar el material següent: 10 taules, 1 taula de professor, 20 cadires, 1 cadira de professor i una tarima, d'un import total de 925 pessetes.

28/11/36

L'acord que es vota cap passa un fet rellevant és el del pont de la riera de Carme cap a can Solà, tots els consellers es van mostrar favor menys un, Vicenç Llúcia Pedrós, però va votar a favor però va fer constar la seva esmena.

també s'acorda comprar carbó per les estufes de les escoles municipals.

També es canvien de nom dos carrers:

- Carretera de l'estació s'en dirà passeig de Bonaventura Durruti
- Carrer de l'Amabal se'n dirà Carrer de Joaquim Maurin

també s'acorda la creació d'una nova comissió que tindrà competència en els assumptes d'Agricultura i economia, design ansa per a formar per els consellers següents:

President Procopi Aguilar Trullàs

Vocals Quinte Muntaner Torras i Isidre Murrit Murray.

26/12/36

el fet més rellevant és que s'acorda una proposta de la comissió de proveïments, corretja familiar de racionament, els articles següents, peix i carn i un altre producte, a base de 50 grams per cada persona de la família per la carn i un altre producte i de 500 grams pel pa.

I per últim comentar que es dóna compte d'una instància presentada pel veí d'Orpí, Preocopi Romaní Torrescasana, demanant a l'ajuntament que sigui ordenat el ball d'aquest poble Josep Robert el desallotjament de la casa de la seva propietat, per tal d'ésser entregada al declarant.

Acordant-se passes a d'estudi i resolució de la comissió de defensa i règim interior

19/1/37

S'acorden els principals acords:

1- davant unificació de les quatre escoles unitàries d'aquest municipi en una graduada, composta d'un parvulari i cinc graus, autoritzant sa a la mateixa per la corresponent organització i emplen els tràmits legals.

2-proposta de la comissió d'Agricultura i economia per a sembrar en gra, totes les terres del municipi, és adient per la producció i després vendre-les a compradors que es comprometin a fer-les servir per a fins socials les quals estan destinades.

3-la proposta de la comissió de proveïments, certificar la designació que oportunament delegat comarcal de proveïments d'Anoia.

4-que es faci definitiu l'adjudicació provisional en favor de "societat ibèrica de construccions elèctriques" pel preu de 8305 pessetes, requerir-li la construcció de la façana definitiva en dos dies.

immediatament el senyor president declara que cal aprovar el pressupostos per l'exercici de 1937, format per la comissió permanent d'Hisenda.

aprovar els pressupostos fixa't amb un total d'ingressos en en 39 1909 pessetes amb 60 cèntims.

Realitzant així l'anivellament dels pressupostos. Posar el pressupost al públic.

23/1/37

Has donat compte d'una instància de dos veïns, sacaries Prugares Lluçà i Jaume Bartrolí, demanant a l'ajuntament la construcció d'un ram declararan el carrer Francesc Bayeret, la qual s'acorda pases estudi de la comissió d'obres públiques.

1-els vocals representants elegibles és el de 4 i que igual nombre de vocals correspon a la representació municipal

3-nomenar els consellers Josep Borrell Riba, en representació de la majoria consistorial i el conseller Fèlix Colom Magre en representació de les minories a fi de que juntament amb l'alcalde i el secretari per a la designació de vocals elegibles.

4-una vegada fets els nomenaments dels vocals

5-determinar que els vocals elegibles tenen un termini de 20 dies per tenir les següents representacions, la seva riquesa rústica, urbana, industrial i rendes de treball.

13/2/37

La comissió d'obres públiques demana el seu vist-i-blau a la realització d'una construcció d'un clavegueram:

D'agenda:

1-autorització veïns afectats

2-subvencionar els veïns afectats

8/3/37

S'acorda:

1-felicitar els membres de la comissió de defensa i règim interior per la seva feina.

2-declarar dissolta la comissió de defensa i règim interior

3-nomenar els mateixos de la dissolta comissió per a regir les funcions privatives pertanyents a la comissió de governació

4-donar concepte dels precedents records a la conselleria de seguretat interior de la Generalitat de Catalunya

13/3/37

1-a proposta de la comissió de governació adquirí del consell de sanitat de guerra 5006 segells "pro sanitat de guerra" per esser distribuïts

2-com a proposta a la comissió de proveïment de racionar el consum de pa en conformitat a l'ordre dictada per la conselleria de ram de la Generalitat publica del diari oficial del dia 2 dels dels corrents a base de 250 grams per persona de la família.

3-Dunas veïns una nova tarja de racionament pal pa de donació mensual i tiquets diaris

4-nomenar una comissió mixta, composta per membres de l'ajuntament i veïns experts en la matèria per tal que amb tota urgència,els afeccionin ajudants de secretaris al nou repartiment industrial de la riquesa del terme, a base de colegiat per Generalitat.

5-per tal de formar part de l'anterior comissió nomenada les persones següents:

En representació de l'ajuntament

Antoni Casanovas Durant i Quinte Muntaner Torres

En concepte de veïns del municipi

Antoni Escudé Casanovas i Joan Ortager Mari

10/4/37

centre l'ordre del dia donant-se compte d'una comunicació del partit socialista unificat de Catalunya proposam per a cobrir la vacant de conseller produïda la incorporació a files de Josep Borrell Riba, el militant organització en Joan Tomàs Padrós.

La necessitat de cobrir la vacant de referència, per tal que l'administració de l'ajuntament es desenvolupi dintre de la responsabilitat proporcional establerta pel govern de la Generalitat de Catalunya

Atès que el ciutadà Joan Tomàs Padrós no l'afecte cap causa d'incapacitat ni incompatibilitat que l'impedeix exercir el càrrec del qual es sigui proposar

l'ajuntament per unanimitat acorda:

1-acceptar el càrrec de conseller municipal en representació del partit socialista unificat de Catalunya al ciutadà Joan Tomàs donant-li posició en aquest ple.

2-designar el mateix, per exercir els càrrecs dintre les respectives comissions que exercia el seu anterior cap pren de president de la d'Hisenda i vocal de la d'obres públiques.

seguidament a proposta de la comissió de Cultura s'adopten els següents acords:

fes càrrec l'ajuntament del material escolar que sigui subministrat dels infants refugiats en aquest municipi.

I per últim secretariat femení de la P.O.U.M demana l'ajuntament al pis que s'havia ocupat fins ara el caporal dels mossos d'Esquadra, situat a l'Avinguda Francesc Macià (sobre la secretaria de l'ajuntament) per ensenyar l'organització. Atesos inconvenients que representa la sessió sol·licita que si és té en compte que forma part de l'edifici casa de la vila i que és imprescindible per l'ajuntament per tal de ser habilitat per casa habitació d'un dels mestres que formen la plantilla d'aquest municipi.

Acorden s'ha dir a l'organització secretariat amanir del P.O.U.M un local que fins fa poc era destinat a la formació.

acorden de l'alcalde que presentin la documentació de la seva d'en guanya la junta de classificació revisió de la caixa recluta N° 26.

24/4/37

-S'acorda donar a cap demés una tarja de racionament els forasters que vinguin a residir al poble.

-no es donaran més targes a forasters a partir de maig

-i s'hauria de pagar 10 pessetes,pare a la gent que no visqui a la localitat sempre però ho faci d'una manera transitòria.

Els consellers posen en manifest diverses manifestacions fetes pel que fa responsable de la colònia d'infants de Toledo, Alfonso Montalbo, totes elles contraris al règim i a l'ajuntament en tenien en compte de més segons confidències, que el citat havia desenvolupat una política social que no té gaire de desitjar i s'acorda:

-denunciar comitè "pro-refugiats" els fets esmentats pregant-li esbrini dintre de la major brevetat la seva veracitat i en cas afirmatiu posar-ho en coneixement de l'autoritat a que correspongui

15/5/37

S'acorda donar pa a dos famílies que es troben en situació precària, les famílies que viuen sota els caps de casa n' Antoni Marlés Murray, i Miquel Soteras Soteras.

S'autoritza el sr Ferran Martori Pujades, agent matriculat, veí de Barcelona, perquè en representació, de l'ajuntament cobri a la Generalitat de Catalunya o entitat de 3067 en concepte d'estades causades pels refugiats corresponent el passat mes d'abril.

24/7/37

Ajuntament denuncia, a la veïna Antoni Estrada Ribera, el jutjat popular local per manifestacions amb arguments falsos en contra de l'ajuntament.

Així la veïna citada siguis citada a judici verbal de faltes i sigui imposada la pena que mereixi.

14/8/37

El senyor Isidre Murit Murray, aconseguir per unió de rabassaires no volia ampliar la seva vida municipal, a l'ajuntament.

també s'ha enviat una carta procedent del Martí del conseller Quinte Muntaner la seva renúncia com a conseller al trasllada la seva residència a Barcelona, i així es proposa el senyor Isidre Murit Murray, fins ara conseller per unió de rabassaires, per a cobrir la vacant.

s'acorda,després de mirar els articles corresponents de la llei municipal, s'accepta per el càrrec de conseller municipal en representació del P.S.U de C per a cobrir la vacant produïda per quinta Muntané torres a Isidre a Murit Murray, designant-lo així mateix per exercir el càrrec que hi ha tingut desmenyant, de president de la comissió de proveïments i alcalde segon.

També es presenta la dimissió del representant per al sindicat C.N.T., en Vicenç Lluçà Padrós i es proposa el senyor Joan Còdol Sabater.

S'aprova designar el nou conseller, els senyors Joan Còdol Sabater, per ocupar el càrrec que el seu anterior desenvolupava de vocal de la comissió de proveïments.

11/9/37

S'acorda fer una nova emissió de bitllets curs obligatori social de 1.000 pessetes en 500 bitllets d'una pesseta i mil de 0,50 pessetes.

9/10/37

s'acorda fer una nova emissió del paper moneda 4.000 bitllets d'una pesseta, 4.000 bitllets de 0,50 pessetes i 4.000 bitllets de 0,25 pessetes.

23/9/37

has donat compte d'una comunicació del partit Socialista Unificat de Catalunya, donant compte a la corporació d'haver nomenat per exercir el càrrec del conseller municipal als seus afiliats en Josep Romeu Romaní.

Societat Carrer de conseller municipal en representació del P.S.U. de Catalunya, Josep Romeu Romaní.

nomenar el mateix per a formar part com a vocal, de la comissió de governació i d'Hisenda contribuint així a les vacants produïdes pel senyor Fèlix Colom Magre.

13/10/37

Actes les denúncies de l'ajuntament que pel forner del poble el sr Vicent Gibert Lluçà per irregularitats en la venda de pa, doncs per unanimitat acorden posar-li una penyora de 50 pessetes que haurà de pagar en un termini de 48 hores.

i avisant-lo de que si reincideix li tancaran l'establiment.

Piera

La primera acte del municipi durant l'epoca de guerra és del 28 de juliol de 1936.

28/7/1936

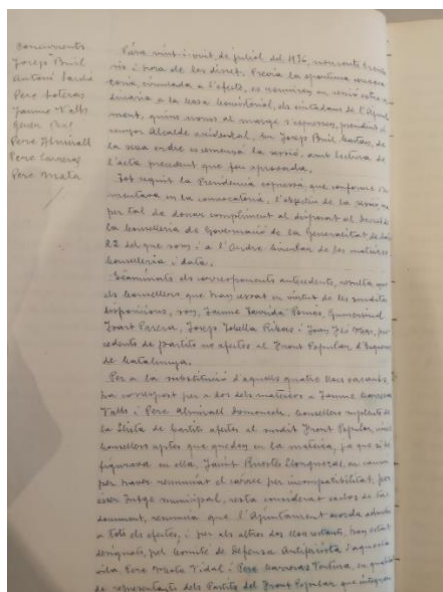
[...Piera 28 de juliol del 1936 i hora de les 17hores. Prèvia en la apertura que li corresponia, els ciutadans afecta, asa uneixen en sessió extraordinària a la casa consistorial, els ciutadans de l'ajuntament quins noms s'esmenten al marge, president el senyor alcalde accidental, en Josep Buil, de la seva ordre es comença la sessió amb la lectura de l'acta precedent que fou aprovada.

tot seguit la presidència expressa que conforme s'esmentava a la convocatòria l'objectiu de la sessió quina part de donar compliment al disposat el decret de la conselleria de governació de la Generalitat de data de 22 del que som i a l'ordre circular de les mateixes conselleria i data.

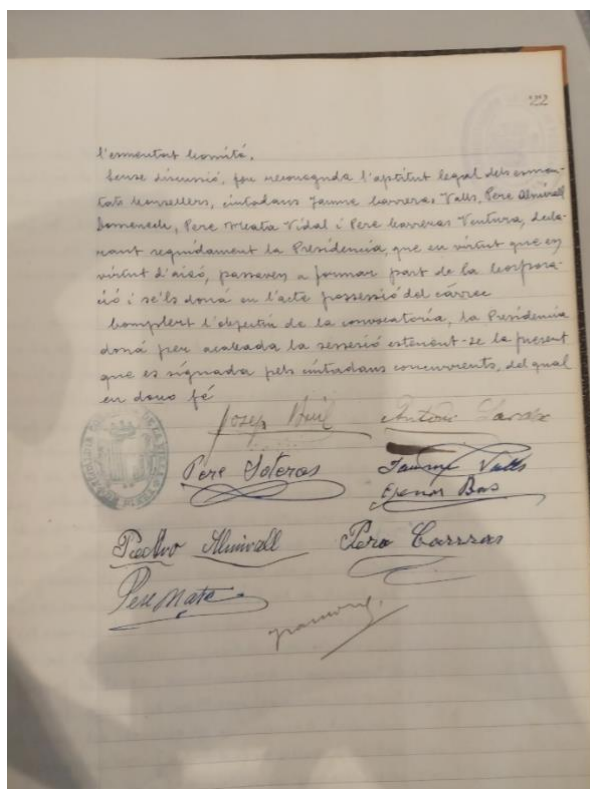
enunciats els corresponents antecedents resulta que els consellers que han cessat en virtut de has sortit és disposicions, són, Jaume Tarrida, Gumensind Isert Parera, Josep Jobella Ribero i Joan Flo, procedents de partits efectes al Front Popular d'Esquerres de Catalunya.

parador substitució d'aquells quatre llocs vacants ha correspost per a dos dels mateixos a Jaume Carreras Valls i Pere Almirall. Consellers presents de la llista de partits afectes al subscrit Front Popular, així consellers aptes que queden en la mateixa, ja que si bé, proposava en ella, Jacint Ruesteo, en causa per haver renunciat al càrrec per incompatibilitat per a ésser jutge municipal, resta considerant electes de tal darrerament, anuncia a l'ajuntament acorda metre en tots els els afectes; I per als altres des de llocs sentats, han estat designats, pel comitè defensa antifeixista d'aquesta vila, Pere Mata Vidal i Pere Carreras Ventura, en qualitat de representants del partit del front Popular que integren l'esmentat comitè.

Sense discussió fou reconeguda l'aptitut legal dels enunciats consellers, Pere Mata Vidal i Pere Carreras Ventura, declarant seguidament la presidència, Can virtut les persones passen a formar part la cooperació i se'ls dóna en l'acte la possessió del càrrec...].

Il·lustració 4 Acta del Ajuntament de Piera, fotografia realitzada per mi

Il·lustració 5 Acta de l'Ajuntament de Piera, fotografia realitzada per mi

15/9/1936

En aquesta acte s'hi tracten dos temes:

1-Es dóna compte d'una patent de comunicació del comitè de defensa antifeixista d'aquesta Vila, signant, en compliment de l'acord adoptat per la corporació municipal en

sessió del dia 23 aquest darrer, el ciutadà Isidre Colet Roig, declarant-se conseller. Seguit la presidència, en virtut què 'això passava, i mantenint la posició vacant de conseller produïda pel ciutadà Jaume Carreres Valls, i se li dóna en l'acte possessió del càrrec

vista una tenda comunicació del ciutadà Francesc Sanahuja Gabarró, l'alcalde d'aquesta vila, de data 1 del que som, pots presentar com sigui que el dia 15 proper, avui, acabar el temps de permís que li fou concedit pel consistori, Praga poders absentar-se de l'alcaldia, per tal d'atendre a assumptes particulars i substituint encara les causes que motivaren aquella sol·licitut que l'hi impedeixen ocupar-se dels assumptes de l'alcaldia amb la intensitat que un demanen les circumstàncies, pregava es boludeces donar compte de la seva resolució de dimitir definitivament del càrrec de president d'aquesta corporació a fi de facilitar l'elecció d'un altre titular.

20/9/1936

Previo l'oportuna convocatòria vinculada a l'afecte, es reuneixen a la casa consistorial en sessió extraordinària, els ciutadans consellers que al marge s'esmenten, sota la presidència de l'alcalde accidental, en Josep Buil, sense que hi assisteixi el conseller, ciutadà Jaume Valls, cosa que es va justificar degudament, declarar la presidència oberta la sessió.

Digues la presidència ,que conforme s'esmenta en la convocatòria, objecte de la sessió era per a procedir a elecció del càrrec d'alcalde president, per haver estat declarat vacant, en virtut de la dimissió presentada del mateix càrrec, pel ciutadà Francesc Sanahuja Gabarró.

Aquest instant alguns ajudar de Sanahuja després de fer augment de la seva absència transitòria en el consistori i adreçar una salutació als seus companys han passat a formar part del mateix.

en vista de les causes que motivaren la concessió per absentar-se i que li impedié ocupar-se dels "fers de l'alcaldia" amb la intensitat que les circumstàncies una clamen es presenta la dimissió del càrrec de l'alcalde, únicament, per tal de facilitar l'elecció d'un nou titular, i què haves de fer constar el seu regracionament per haver-hi estàs acceptada.

tot seguit i d'acord amb el que presenten els articles 11 i 72 de la llei municipal de Catalunya, las procedir a l'elecció de l'alcalde president, mitjançant votació secreta, en qual afecta, foren cridats un per un els consellers presents per tal de dipositar l'oportuna

papereta a l'urna habilitada a l'efecte, i després va ser recollit l'escrutini que dona els resultats següents:

Ciudadà Gener Bas, 6 vots

Ciudadà Josep Buil, 4 vots

Paperetes en blanc, una

i atès que cap dels esmentats ciutadans ha obtingut la majoria absoluta necessària per a ser elegit alcalde definitiu, quedar assignat alcalde interí, el ciutadà Gener Bas, para ser el que ha obtingut major nombre de sufragi, la qual es va ocupar de la presidència que li segueix el president accidental, llavor de repetir-se l'elecció en la corresponent sessió extraordinària que es convocarà l'efecte.

23/10/1936

En aquesta etapa es parla sobre el decret de departament de Cultura que porta per data del 31 de juliol del darrer, 1936, anulan les delegacions de inspecció d'edificis i objectes del patrimoni del poble i totes les autoritzacions per aquí se i apropiar-se dels esmentats objectes, del decret de la pròpia conselleria, de 4 del què som, anderton del qual tota la augmentació anterior del segle XIX i procedent d'institucions públiques reparacions i domant humanitats i de patrimoni familiars de l'antiga noblesa, renta a disposició de la Generalitat.

En la següent acta la presidència declara oberta la sessió.

Expresa a la presidència que conforma s'esmenta la convocatòria al objecte de cessió era pare a patir-la l'acció alcalde president.

tot seguit es procedirà a repetir la elecció alcalde president, mitjançant votació secreta, els quals foren cridats un a un, els consellers presents per tal de dipositar la oportuna papereta a l'urna habilitar de l'efecte, i després fou recollir l'escrutini que atorga els següents resultats:

Ciudadà Gener Bas, vots

Paperetes en blanc

com sigui aconseguir la majoria dels vots dels consellers que formen la corporació, definitivament és proclamat alcalde president.

27/6/1937

A la casa consistorial, els ciutadans de l'ajuntament quins noms al marge s'esmenten, els senyors Daniel, Francesc Sanahuja, Carles Vila, Munnir Vallès, Francesc Saumell, Domènec Carreras, Isidre Colet, presidint el ciutadà alcalde, en Gener Bas, de la seva ordre es comença la sessió, amb la lectura de l'acta anterior, que fou aprovada.

Has donat compte de la correspondència facial de tràmit i disposicions internes, publicades en els diaris oficials des de la sessió última, en especial, de les que s'emprenen i una de l'ordre de finances del 31 de maig d'aquell any, declaren així la tributació de governació, del 23 del que som, referent a la concentració dels Minyons de les lleves del 1933 i 1932. Un decret de la conselleria d'Agricultura, del 16 d'aquest més para determinar els drets i els deures dels actuals sembrants de finques en relació amb la present collita, entre d'altres de no vital importància.

Un ordre del departament d'Agricultura, del 23 d'aquell mes, referint-se a les normes de canviar els equips directius dels sindicats agrícoles.

El consistori acorda està assabentant de les disposicions legals encaminades a evitar la declaració d'incendis.

Es fan comunicats dirigits a diferents departaments del govern de Catalunya:

1-reconeixement dels conreus de la corporació en pro de la causa antifeixista.

2-comunicat a la secretaria general del consell de l'escola nova unificada, adjuntant còpia del decret de la conselleria de Cultura, referent a la construcció i adaptació d'edificis destinats a noves escoles.

3-una comunicació a la delegació comarcal de proveïments, referent a la vigilància de les sortides i preus de diversos productes.

30/10/37

No assisteixen al ple, els consellers ciutadans Jaume Poch i Francesc Sanahuja Gabarró, justificant degudament la seva absència.

la presidència manifesta que conformar s'esmentaven la convocatòria, l'objecte de la sessió, era per a procedir a l'elecció del càrrec d'alcalde tercer, per haver quedat vacant amb motiu de la dimissió o cessament del conseller, ciutadà Daniel Maora Munné.

mitjançant votació secreta es procedeix a l'elecció del tercer alcalde i després de que tothom hagués votat es va realitzar l'escrutini, queden així els resultats:

Ciutadà Francesc Saumell Aguilera, sis vots

Papereres en blanc, tres

Havent aconseguit la majoria total dels consellers que integren la corporació, fou proclamat definitivament alcalde tercer.

En un acte de l'any 37 s'esmenten un apartat que l'Ajuntament és és que si ve el refugiats consten a terra de la corporació municipal en canvi és per mitjà del comitè local d'ajut als refugiats el qual cuiden del assistència i administració dels mateixos i i per consegüent l'esmentat import a besar directament el referit organisme el cor del quedar sushita quantitat de 7954 pessetes ingressin ja es paguen íntegrament a l'esmentat comitè com a despeses fora del mateix.

En un acte de l'any 37 la presidència manifesta que el dimecres no hi haurà pa a la vila, que malgrat les moltes gestions efectuades en els diversos pobles de la Segarra i en altres llocs, no ha estat possible poder adquirir blat ni farina, per les grans divergències existents entre els ajuntaments i els sindicats agrícoles; que de moment, únicament es podrien adquirir 30 saques de farina a preu molt elevat, a 200 pessetes els 100 quilos, i 400 kg de blat a 1' 50 pessetes al quilo.

el consell municipal davant de les circumstàncies acorda que com el pa i la farina són aliments indispensables que s'adquireixin les referides quantitats de farina el preu de 200 pessetes els 100 quilos, així com els 4.000 quilos de blat, el preu de 1'50 pessetes els 100 quilos.

7.Gent perseguida, deportada a camps, judicialitzada.

Doncs si tenim en compte les persones judicialitzades i/o deportades als camps de concentració nazis a conseqüència de la seva obligació d'exili, per no perdre la vida, on arribaren, a França, on els tractarien en condicions infrahumanes, posats en camps de presoners, com el camp d'Argelers. Després tenien un altre perill, que eren els nazis, els qual van entrar a França i el juny de l'any 1940 ja era tota nazi, els qual van ser agafats alhora de que entréssin en els camps on estaven o en les companyies de treballadors presoners que els feien servir per a construir defenses i/o un peo militar més, molts van ser agafats allà en aquelles condicions, fins i tot hi ha casos com Manuel

Ferrer Bertran, un pierenc, que va arribar a estar a una presó polonesa, com també hi va estar en Joan Pons i Fàbregas, què era igualadí. Doncs el número arriba a 929 casos, 915 de persones jutjades i 14 de persones deportades. En els qual hi trobem militants anarquistes, comunistes, de partits polítics com Unió de Rebassaires o Esquerra Republicana de Catalunya o de persones simpatitzants amb la causà però formaven part de cap partit i/o organització política o cap sindicat. D'aquestes 915 persones jutjades hi trobem 45 anoiencs de naixement o de veïnatge que van ser afusellats.

Aquesta informació la he trobat gràcies a un article de d'un diari anoienc, Anoiadiari, d'unes pàgines que van publicar on sortien totes les anoiencs i els anoiencs què van ésser judicialitzats per el franquisme. Després trobem als afusellats què també surten en la llista del Anoiadiari però només surten què els van afusellar i no en surt res més, per això vaig buscar i en conseqüent vaig trobar una llista dels 45 afusellats anoiencs, nascuts o veïns d'algun poble de la comarca, en un article de l'any 2011 de la Revista d'Igualada, on hi apareix s'hi estaven afiliats en alguna organització política-sindical, professió, els càrrecs dels quals els acusa i/o el número de procediment. I per últim els deportats els trobem en un llistat dels deportats anoiencs als camps de concentració nazis, què té al seu arxiu Amical Mathausen.

7.1 Casos Específics

En aquest apartat del treball trobareu explicat casos de persones de la comarca què va ser afusellat, judicialitzats, deportats a camps nazis i/o enterrats a una fossa comuna de Lleida i després portat al Valle de los Caidos.

7.1.1 Casos de Judicis

En aquest punt de llegireu ara trobareu alguns casos dels 915 judicis a persones de la nostra comarca, als quals els hi he pogut seguir la pista i saber més o menys alguns aspectes de la seva vida.

[...Un cop acabada la guerra, res, justifica la persecució posterior, casa per casa, fins l'última masia de Catalunya, de tothom que estigués sospita de ser d'esquerreres o d'haver defensat la República...]¹

¹ Carta que porta per nom **roda la roda de la història** d'en Jordi Pons Ferrer, net de Joaquim Pons i Trullàs. Aquesta carta és un homenatge a les víctimes de la repressió franquista.

Joaquim Ponts Trullàs

Va néixer el 16 d'agost de 1907 al poble de Vilanova d'Espoia a la Torre de Claramunt, va estar afiliat a la CNT. Durant la guerra va ser regidor de l'ajuntament l'any 37. Mobilitzat a files el 21 d'abril del 1938, formant part de la brigada 224, divisió 60, bateria 60, se'n un soldat "camillero". Va estar als fronts de Balaguer i de l'Ebre, es va entregar voluntàriament a Cubells el 2 de gener de 1939. Van enviar-lo al dipòsit de Logronyo, posteriorment al d'Orduña i després, el 7 d'agost del 1939, a la presó dels Escolapis de Bilbao. A ell, com a molt d'altres, sé l'hi van obrir dos causés, la primera és va iniciar el 28 de juliol del 1939, acusat de rebel·lió militar, a partir de dues declaracions de veïns d'Espoia, Pere Freixas i Busquets i Joan Torres i Tarrida que va dir que l'encausat havia format part de les patrulles de control [...les actes i documents relatius a les patrulles de control, que eren la 'policia revolucionària'. A més dels mossos, la guàrdia nacional republicana i la guàrdia d'assalt, el 1936 apareixen aquestes patrulles de control...]² que havia denunciat emboscats, anava amb arma llarga, i que havia estat secretari del comitè de control de la fàbrica Patera, que havia confiscat la casa de Jaume Domingo per convertir-la en local sindical de la CNT i que havia pres part en les cremes d'imatges i objectes de culte. Joaquim en el judici va negar tots els càrrecs, però va admetre què va ser secretari de la CNT local durant la guerra. els informes de FET i de les JONS i de l'alcaldia només l'acusen d'haver format part del comitè de control de la fàbrica que després va ser destruïda i d'haver delatat alguns emboscats. Dos testimonis més Josep Tarrida i Pinyol i Francisco Xaus i Xaus van declarar que portava escopeta en els primers moments de la revolució i que buscava emboscats.

El van detenir el 14 d'abril del 1939, i el consell de guerra i sentència va sortir el 22 de Juny de 1940 i el condemnaven a 12 anys i 1 dia de reclusió temporal. després des de la sentència condemnatòria va passar a la presó de la Tabacalera de Bilbao.

² Fragment d'una entrevista, què l'hi fan a l'historiador Ton Barnils, què realitza Vilaweb el 27 de novembre de 2019, explica què són les patrulles de control, arrel de treure un llibre sobre les actes i documentació d'aquestes patrulles de control.

Il·lustració 6 Fitxa personal de Joaquim Pons Trullàs, fotografia realitzada per mi al document original

La segona causa se li va obrir el 24 d'abril de 1942 també acusat de rebel·lió militar, del jutjat militar d'Igualada, incorpora abans a favor seu que van ser efectuats mentre es tramitava la primera (causa): són del rector, Mn. Antoni Puig, dels jefes locals de FET, Josep Quintana i Salvador Capdevila, de l'alcalde Antoni Mas, i del jutge municipal Antoni Bargalló tots de la Torre de Claramunt. El curs de la segona causa seguia avançant i s'hi van incloure les declaracions dels mateixos que ja ho havíem fet en la primera. L'encausat, en Joaquim, a la seva declaració del 13 de maig de 1943 va advertir que ja se l'havia jutjat i condemnat i que es trobava en presó atenuada a casa seva. tot i això abans això se li va concedir la llibertat condicional el 16 de gener de 1943 i finalment havent comprovat la circumstància que ens que es trobava de presó a casa seva el capità general va dictar el sobreseïment definitiu amb data de 17 de juny de 1943.

El seu net ens en Jordi Pons de la vila de Capellades va investigar la causa del seu avi i després arrel de la Generalitat va promulgar una llei a l'any 2017 que concretament és la llei 11/ 2017 quedar-te de 4 de juliol serveix per fer una reparació jurídica de les víctimes del franquisme, declarà il·legals els tribunals de l'auditoria de guerra de l'exercit d'ocupació i a cada família que ho volgués podia tenir un document que certifica la nul·litat del judici firmada per el aleshores conseller de justícia Carles Mundó i Blanch i per el mateix president de la Generalitat que en aquells moments era en Carles Puigdemont.

Il·lustració 8 Foto realitzada per mi del document de l'anul·litat del judici franquista que sé l'hi va realitzar a Joaquim Pons Trullàs

Procopi Aguilera Trullàs

Veí de La Pobla de Claramunt, el qual va ser regidor a l'Ajuntament d'aquest municipi, va tenir una causa, amb número 019792 que es va obrir l'any 1939 i va acabar el 1942 en la qual primer el van condemnar a 12 anys i un dia de reclusió temporal i va acabar sent indultat dels 12 anys de presó major.

Pere Carreras Ventura

Veí de Piera, va ser regidor a l'ajuntament d'aquest municipi, edat 37 anys l'any 39, la seva causa amb número 011074 va començar l'any 1939 i va acabar en el mateix any, salvar condemnar a 15 anys de reclusió temporal i el van commutar a 12 anys i un dia de reclusió menor.

Fèlix Colom Magre

Veí de Piera, va ser regidor a l'ajuntament d'aquest i l'any 39 tenia 32 anys, la seva causa porta de número 011042 cava començar l'any 1939 i va acabar en el mateix any en la qual el sentència a 12 anys i un dia de reclusió temporal no hi consta cap indultament o commutació.

Sinesio Cols Borràs

veí de Piera el qual va ser també regidor a l'ajuntament d'aquesta Vila i a l'any 1939 tenia 34 anys, la seva causa amb número 0015223 es va iniciar el 1939 i va acabar en el mateix any, el van condemnar a 12 anys i un dia de reclusió temporal però després hi va haver una commutació de 8 anys de presó major.

Antonio Guinart Gironès

Veí de la localitat de Capellades el qual l'any 1939 tenia 42 anys i se li va obrir una causa sense número que va començar l'any 1939 i va acabar en el mateix any, 1939, en la qual el sentència a 12 anys i un dia del reclusió temporal sense haver-hi commutacions ni cap indult.

Francisco Guitart Calaf

Veí de la Vila de Piera, va ser regidor a la corporació municipal d'aquesta, l'any 1939 tenia 35 anys i se li va obrir una causa amb número 027377 que va començar l'any 1941 i que va acabar el 1943 i va quedar arxivada.

Felicià Lladó Balcells

Veí de Calonge de Segarra, va ser alcalde durant la major part de la guerra d'aquest municipi afiliat al partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'any 1939 tenia 38 anys i se li va obrir una causa amb números 008 293 i el van condemnar a reclusió perpètua però hi va haver una commutació de 12 anys de presó major.

Arturo Saumell Munné

Veí de la localitat de Capellades, familiar meu de part de la meva àvia materna, l'any 39 tenia 27 anys i se li va obrir una causa en el mateix any amb número 017550 i va acabar l'any 1943 condemnant-lo a 20 anys i un dia de resolució major sense haver-hi cap commutació ni cap indult.

Joan Segura Prat

Veí del poble de Castellolí, regidor de l'Ajuntament d'aquest per la CNT durant la guerra, l'any 1939 tenia 43 anys, el mateix any li van obrir una causa que va durar fins al 1943 que portava per número 017373 i se'l va acabar condemnant a 20 anys i un dia de reclusió major sense haver-hi cap indur ni cap commutació.

Pedro Soterias Munné

Veí de la localitat de Piera, regidor a l'ajuntament de la vila, l'any 1939 tenia 67 anys i en el mateix se li va obrir una causa que portàvem per número 010069 i va acabar en el mateix any, el 1939, se'l va acabar condemnant a 12 anys i un dia de reclusió temporal i va haver-hi una commutació de sis anys i un dia de presó major.

7.1.2 Afusellaments

Entre 1939 i 1953 van ser executades del règim franquista a Catalunya 3.385 persones. 1117 d'aquestes persones es van enfrontar els escamots de fusió llament a l'anomenat Camp de la Bota (actualment l'espai del Fòrum, a Barcelona).

Salvador Adzet Trullàs

Veí d'Igualada de naixement a la mateixa localitat, dedicat al comerç, casat i amb 36 anys, filiació a Esquerra Republicana de Catalunya, no sé sap del cert, jutjat el 12 de maig de 1939, procediment amb número 6770, acusat de rebel·lió militar i executat el 14 de juny de 1939 i enterrat al fossar de la Pedrera.

Josep Aguilera Saumell

Veí d'Òdena nascut a la mateixa localitat, solter, de professió mecànic, de 24 anys, filiació a Esquerra Republicana de Catalunya, jutjat el 23 de novembre de 1939, procediment amb número 9322, acusat de rebel·lió militar i executat el 29 d'abril de 1940, enterrat al fossar de la Pedrera.

Lucas Alaso García

Veí d'Igualada nascut a Vélez Blanco (Almería), casat, la professió paleta, i de 40 anys, filiació a la CNT-FAI, jutjat el 4 de maig de 1943 amb el número 18277 en el seu procediment, acusat d'adhesió a la rebel·lió militar, executat el 15 de juny de 1943 i enterrat al fossar de la Pedrera.

Candi Beltran Creus

Veí d'Igualada nascut a Martorell, casat, de professió fogoner, i de 41 anys, afiliat a la CNT, jutjat l'11 de maig de 1939 amb el número 6228 en el seu procediment, acusat de

rebel·lió militar i de formar part del comitè de la fàbrica. Va ser executat l'1 d'agost de 1939 i enterrat al fossar de la Pedrera.

Joan Bernades Pascual

Veí de Vilanova del camí i nascut en aquesta, solter i de 25 anys, de professió fuster blanquer, afiliats el POUM i CNT, jutjat el quatre de maig de 1943 amb número 20248 en el seu procediment, acusat de adhesió a la rebel·lió militar i de ser cap d'una patrulla de control, executat el 8 de juliol de 1943 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Joan Bosch Ferrer, àlies *Nino Nano*

Veí d'Esparreguera nascut a Piera, casat i de professió paleta, de 52 anys, afiliat a Esquerra Republicana de Catalunya i jutjat el 19 de juliol de 1939 amb el número 3542 en el seu procediment, acusat de rebel·lió militar i executat el 4 de novembre de 1939, enterrat el fossar de la Pedrera.

Josep Buil Buil

Veí de Piera nascut a Igualada de 26 anys i solter, professió pagès, afiliat a Esquerra Republicana de Catalunya, jutjat el 13 de febrer de 1940 i el número del seu procediment és el 5419, acusat de rebel·lió militar i de formar part d'una patrulla de control, executat El 27 de juny de 1940 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Josep Busquets Alegre

Veí de la Torre de Claramunt nascut a la mateixa localitat, casat i de 31 anys, dedicat a la pagesia, afiliat a Esquerra Republicana de Catalunya i jutjat el 21 de juliol de 1939, amb el número 7892 en el seu procediment acusat de rebel·lió militar i de ser president del comitè d'una patrulla de control. Afusellat el 8 de novembre de 1939 i enterrat al fossar de la Pedrera.

Josep Cardús Domènech, àlies *Nadons o Bessons*

Veí de Capellades nascut a Torrelavit (Alt Penedès), en 42 anys i casat, d'ofici pagès i afiliat a la CNT, jutjat el 6 de juny de 1939 i amb número 8508 en el seu procediment, acusat de rebel·lió militar i de ser patruller, afusellat al 18 de juliol de 1939 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Isidre Castañé Prat

Veí de Masquefa nascut a Barcelona, casat i amb 54 anys, la professió comptable, afiliat a Esquerra Republicana de Catalunya i jutjat el 24 d'abril de 1939 i el seu procediment portava per número al 4942, acusat de rebel·lió militar de ser alcalde de Masquefa després de la reorganització de 1936 i comptable a Unió de Rabassaires. Executat el 27 de maig de 1939 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Joan Cervera Fort

Veí Igualada nascut Arbeca (les Garrigues), casat i de 62 anys, blanquer i vigilant particular de professió. Jutjat del 6 de maig de 1939 i amb número 6223 en el seu procediment, afiliat a Esquerra Republicana de Catalunya, i acusat de rebel·ló militar i de ser patruller. Executat el 28 de maig de 1939 enterrat a fossar de la Pedrera.

Antonio Collado Bernabéu

Veí d'Igualada i nascut a Oriola (Alacant), de 28 anys i solter, de professió sabater, afiliat Esquerra Republicana Catalunya i UGT, jutjat el 6 de desembre de 1939 i acusat de rebel·ló i ser patruller. afusellat el 16 de maig de 1940 i enterrat al fossar de la Pedrera.

Agustí Escoda Bardera

Veí de Piera i nascut a Tivissa (Ribera d'Ebre), casat i té 57 anys, afiliat a Esquerra Republicana Catalunya i UGT. Jutjat el 13 de febrer de 1940 i amb número 5422 en el seu procediment, acusat de rebel·lió militar i de ser patruller en les patrulles de control, en els annexos pots executat El 27 de juny de 1940 el fossar de la Pedrera.

Emili Esteve Torres

Amb un veí de Torrelavit (Alt Penedès) i nascut a Piera, casat i de 36 anys, de professió pagès i afiliat a UGT i Unió de Rabassaires. Jutjat el 22 de maig de 1939 i en el seu procediment portava el número 6499, acusat de rebel·lió militar, pertànyer a un comitè i de ser alcalde. Afusellat el 2 d'agost de 1939 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Salvador Forns Matamala

Baile Terrassa nascut a Calaf de 37 anys i casat, de professió torner, afiliat al POUM. Jutjat el 12 de setembre de 1942 i acusat d'adesió a la rebel·lió militar i de formar part del comitè local de la POUM, de propagandista i de haver estat regidor. Executat el 8 de gener de 1943 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Antoni Freixas Tomàs

Veí de Capellades i no escoltar la mateixa, de 33 anys i casat, de professió fuster, afiliat a la CNT i jutjat el 22 d'agost de 1939 amb el número 13600 en el seu procediment,

acusat de rebel·lió militar, de pertànyer a un comitè i d'haver estat regidor. Executat el 22 de novembre de 1939 i enterrat al fossar de la Pedrera.

Josep Gabarró Carulla

Veí d'Igualada i nascut en la mateixa localitat, solter i de 24 anys, de professió xofer mecànic, afiliat Esquerra Republicana de Catalunya i a la CNT. Jutjat el 22 de desembre de 1939 de número 12549 en el seu procediment, acusat de rebel·lió militar, d'haver sigut xofer de patrulles de control i d'haver estat comissari de l'Exercit Popular de la República. Executat el 26 de juny de 1940 i enterrat al fossar de la Pedrera.

Joan Guixa Segura

Veí de Badalona i nascut el Bruc, casat de 38 anys i de professió fogoner i xofer, afiliat a la CNT. jutjat el 18 de febrer de 1939 i el seu procediment portava per número 533, acusat de rebelion militar i d'haver estat patruller. la seva execució va ser el 26 de febrer de 1939 i va ser enterrat al fossar de la Pedrera.

Martí Iglesias Palau

Veí d'Argençola i nascut a Montmeló (Vallès Oriental) pagès de 36 anys i casat. Jutjat el 5 de maig de 1939 i el seu procediment tenia el número de 6225. Afiliació Esquerra Republicana de Catalunya i CNT, acusat de rebel·lió militar, forma part d'un comitè i d'haver estat regidor. Executat el 17 de juny de 1939 i enterrat el fossar de la Pedrera

José Marín Sánchez

Veí d'Odena i nascut a Huescar (Granada), de professió jornaler de 38 anys i casat. Afiliat a la CNT, jutjat el 16 de setembre de 1939 i el número del seu procediment era el 174, acusat de rebedor i d'haver estat patruller. afusellat el 26 de juliol de 1940 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Alexandre Mata Rovira

Veí de Piera i nascut a la mateixa vila de professió agent comercial de 38 anys i solter. Afiliat Esquerra Republicana de Catalunya, jutjat El 27 de novembre de 1941 amb número 15999 en el seu procediment, acusat d'adhesió a la rebel·lió militar, devastat president del comitè, fundador i president del centre republicà i regidor de l'ajuntament. executat el 14 de febrer de 1942 i enterrat al fossar de la Pedrera.

Arseni Mestres Llopart

veí d'Igualada i nascut també Igualada de 50 anys solter i de professió jornaler. Afiliat a la CNT i la UGT, jutjat el 18 d'abril de 1939 i no consta cap número en el seu procediment, acusat de rebel·lió militar i d'haver estat patruller. Afusellat el 16 de maig de 1939 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Moisès Orcol (Orcoll?) Elias

Veí del Prat de Llobregat però nascut a Igualada de 30 anys, casat, i de professió escriptor. Afiliat a la CNT i afusellat al camp de la bota al 27 de juny de 1940, notificat oficialment pel jutjat militar número 12.

Gaspar Palomar Riera

Veí de Igualada i nascut a Òdena, de professió blanquer de 33 anys i casat. Afiliat al POUM, jutjat el 30 de maig de 1939 i la seva causa porta per número el 7561, acusat de rebel·lió militar i d'haver format part d'una patrulla. Executat el 8 de juny de 1939 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Ramon Penas Brunet

Vaig de Piera però nascut a Montfar (La Segarra) casat i de 39 anys i la seva professió era picapedrer. Afiliat a la CNT, jutjat el 24 de juny de 1939 i els 5421 és el número del seu procediment, acusat de rebel·lió militar, d'haver fundat la secció local de la CNT del municipi, d'haver participat en un comitè i de ser patruller. afusellat el 7 de novembre de 1939 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Francesc Pinós Solé, àlies el Xató

Veí d'Igualada i nascut a Móra d'Ebre (Ribera d'Ebre), blanquera professió, solter i de 30 anys. Afiliat a la CNT, fitxat el 19 de gener de 1940 i el seu procediment portava per número el 270, acusat de rebel·lió militar, d'haver estat patruller i voluntari a l'Exercit Popular de la República. Executat el 27 de juliol de 1940 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Ramon Pont Creus

Veí de Sant Martí Sesgueioles i nascut a la mateixa localitat, pagès de professió 67 anys i casat. Afiliat a Esquerra Republicana de Catalunya i jutjat el 26 de juny de 1939, el seu procediment porta per número al 156/10071, acusat de rebel·lió militar, d'haver estat fiscal municipal i ostentar el càrrec d'alcalde. Executat el 18 d'octubre de 1939 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Melchor Pueyo Giral

Veí d'Igualada i nascut a Sena (Osona), electricista, casat, de 50 anys, afiliat a la CNT-FAI. Jutjat el 5 de desembre de 1939 i el número del seu procediment és el 5897, acusat d'adhesió a la rebel·lió militar i d'haver sigut patruller. executat el 26 de juny de 1940 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Jaume Pujadó Bisbal

no sabem d'on era però si sabem que tenia 45 anys estava casat i de professió era fuster, afiliat a la CNT. Executat a Lleida el 23 de desembre de 1940.

Jeroni Ribas Segon

Veí Igualada però nascut a Agramunt (Urgell), de 28 anys, casat, i blanquer de professió. Afiliat al Partit Republicà Radical i a la CNT, jutjat el 18 d'abril de 1939 i no consta cap número en el seu procediment, acusat de rebel·lió militar i d'haver sigut un patruller. Executat el 16 de maig de 1939 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Esteban Rincón Ventura

Veí d'Igualada però nascut a Madrid, solter, de 23 anys i dedicat en el ram de l'aigua. Afiliat al POUM i a la CNT, jutjat el 18 d'abril de 1940 i els 6193 és el número del seu procediment, acusat d'adhesió a la rebel·lió militar i d'haver estat patruller. Executat el 30 de juliol del 1940 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Ramon Roca Bisbal

Nascut a Igualada i afusellat a Màlaga lo d'agost de 1939, no sabem ni el número del seu sumari ni la filiació en alguna organització o on vivia, sí residia encara Igualada o s'havia canviat de municipi.

Francisco Roca Soler, àlies Disquet de Planagallina

Veí d'Argençola i nascut en el mateix nucli, de professió pagès, casat, i de 53 anys. Afiliat a la Unió de Rabassaires, jutjat el 19 de juny de 1939 i el 9624 és el número del seu sumari, acusat de rebel·lió militar, d'haver estat president local d'Unió de Rabassaires i de ser el president del comitè. Executat el 18 d'octubre de 1939 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Josep Sendiu Pallarols

Veí de Vacarisses (Vallès Occidental) però nascut a Prats de rei, casat, 60 anys i de professió pagès. Afiliat a Esquerra Republicana de Catalunya i a Unió de Rabassaires, jutjat al 5 de març de 1940 i els seus sumari porta el número de 945, acusat d'adhesió a la rebel·lió militar, devastat president local d'Unió de Rabassaires i de formar part d'un comitè. executat el 6 de juliol de 1940 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Josep Servitje Torrellardona

Veí d'Odena, nascut a la mateixa localitat, pagès de professió de 58 anys i casat. Afiliat a Esquerra Republicana Catalunya, jutjat el 3 de maig de 1939 i el 5899 el número del seu sumari, una coseta rebel·lió militar i de denúncia persones de dretes. Executat el 18 de juny de 1939 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Josep Solé Miret

Veí d'Igualada i nascut a la mateixa localitat, de 34 anys i casat, de professió secretari ajuntament. Afiliat a Esquerra Republicana Catalunya hi ha la CNT, jutjat el 13 de febrer de 1940 i el seu procediment porta per número el 13466, acusat de rebel·lió militar i afusellat el 27 de juny de 1940, enterrat el fossar de la Pedrera.

Antoni Solé Pladellorens

Veí de Castellgalí (Bages) però nascut el Bruc, de 30 anys de professió jornaler i casat. afiliat a Esquerra Republicana de Catalunya i jutjat al 7 de juny de 1939 i el 7092 és el número dels seu sumari, acusat de rebel·lió militar, d'haver estat patrulla i d'haver format part d'un comitè, i d'haver estat regidor. Executat el 17 d'octubre de 1939 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Francesc Talló Casellas

Veí d'Argençola, i també nascut a Argençola, casat i de professió pagès, de 41 anys. afiliat a la CNT i jutjat el 10 de juny de 1939 i el seu procediment porta per número als 67, acusat de rebel·lió militar i d'haver format part d'un comitè. Executat el 12 de juliol de 1939 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Isidre Torner Bisbal

Veí d'Igualada i nascut en la mateixa localitat, de professió teixidor, solter, i de 29 anys. Afiliat a la CNT i jutjat el 22 d'agost de 1939, i el seu procediment porta per número el 13592, acusat de rebel·lió militar, d'haver estat patrulle i regidor. Executat l'11 de novembre de 1939 internet el fossar de la Pedrera.

Juan Torras Miró, àlies Jaumet de l'Escaleta

Veí de Caldes de Montbui (Vallès Oriental) però nascut a Calaf , solter, de 30 anys i la seva professió era cisteller. afiliat a Esquerra Republicana de Catalunya i el sindicat democràtic progressista, jutjat el 18 d'abril de 1939 i els seus sumari porta per número 127/1939, acusat de rebel·lió militar, d'haver estat secretari d'un sindicat i formar part d'un comitè. Executat el 16 de maig de 1939 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Joan Torrents Tort, àlies Andador

Veí de Capellades nascut a la mateixa, viudo, pagès de professió i de 60 anys d'edat. Afiliat a la CNT, jutjat el 6 de juny de 1939 i el 8508 el número del seu procediment, acusat de rebel·lió militar i d'haver estat patruller. Executat el 18 de juliol de 1939 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Antoni Utgés Font

Vahido d'anar-hi nascut a Castellfollit de Riubregós, de 33 anys, solter, dedicat al comerç. Afiliat a Esquerra Republicana de Catalunya i a la CNT, jutjat al 31 de gener de 1940 i el seu procediment porta per número el 11593, acusat de rebel·lió militar, d'haver estat secretari local de la CNT i d'haver format part d'un comitè. Executat el 26 de juny de 1940 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Josep Vidal Moncunill

Veí de Sant Feliu de Codines (Vallès Oriental) però nascut a Igualada, viudo i la professió paleta, de 52 anys. Afiliat a la UGT, jutjat el 18 de març de 1943 i el 27875 és el número del seu procediment, acusat d'adhesió a la rebel·lió militar, de ser patruller i d'haver format part d'un comitè. Afusellat el 13 de maig de 1943 i enterrat el fossar de la Pedrera.

Antoni Vidal Ventura

Veí d'Alella (el Maresme) i nascut a Piera, pagès de professió, de 47 anys i casat. Afiliació a la Unió de Rabassaires, jutjat el 27 d'abril de 1939 i el 3067 és el número del seu procediment, acusat de rebel·lió militar, de ser jurat tribunal popular i dirigent local d'Unió de Rabassaires. Executat el 24 de maig de 1939 i enterrat al fossar de la Pedrera.

Josep Vives Senserrich

Veí de Castellgalí (Bages) però nascut a Vallbona d'Anoia, obrer de professió, casat i de 37 anys d'edat. Afiliat al partit sindicalista hi ha la CNT, jutjat el 19 de juny de 1939 i el 7090 és el número del seu procediment, acusat de rebel·lió militar, d'haver estat president d'un comitè alcalde. Execució al 9 de juliol de 1939 i enterrament el fossar de la Pedrera.

7.1.3 Deportats

Hi consten 14 deportats (Al arxiu del Amical Mathausen) de diferents localitats de la comarca: Igualada, Capellades, Vallbona d'Anoia, Piera, Masquefa, el Bruc, Copons i Sant Martí de Tous. La informació està treta dels arxius d'Amical Mauthausen, què ells com a favor excepcional, m'ho van proporcionar.

Com em va explicar en Llibert Villar Piqué, fill d'un deportat català a Mathausen, i vice-president d'Amical Mauthausen [des del 24 de maig de 1940 van entrant 10000 persones del territori espanyol i en van sortir 4000. Als presos els hi deixaven enviar una carta cada dos mesos i a vegades jugaven a futbol, boxeig i/o cantar. Allà feien feines de neteja, fer menjar, construir carreteres i fer de manobre i anar a una cantera a picar pedra, moltes persones morien fent les últimes dues feines...]

Il·lustració 9 Fotografia del dia de l'alliberament del camp de Mauthausen el 5 de Maig de 1945, portat a terme per les tropes americanes

Salvador Vidal Claramunt

Nascut a Igualada el 6 de desembre de 1917, afiliat a Unió de Rabassaires que durant la guerra va tenir un càrrec polític-sindical.

Va formar part de la companyia de treballadors estrangers probablement a la nou o a les 117 a França. El van capturar Dunquerque el 4 de juny de 1940 o Bray Dunes el 6 de juny de 1940.

Va ser enviat a dos Stalags (Camp de presoners de guerra), el primer a Polònia que es deia VIII-C Sagan, després va ser traslladat, l'octubre de 1940, al XII-D a Treves (Trier) amb matrícula 56770.

Surt de Treves en un comboi el 22 de gener de 1941 juntament amb 774 republicans, dels quals moren 544. Va arribar a Mauthausen el 25 de gener de 1941 amb matrícula 3282, després el 29 de Març de 1941 va ser traslladat a Gusen i Hartheim amb matrícula 11692. Va morir el 19 de desembre de 1941 a la cambra de gas de Hartheim.

Josep Pons Fàbregas

Nascut a Igualada el 24 d'Agost de 1905.

Va formar part de la companyia de treballadors estrangers probablement a la nou o a les 117 a França. El van capturar Dunquerque el 4 de juny de 1940 o Bray Dunes el 6 de juny de 1940. Va ser enviat a dos Stalags (Camp de presoners de guerra), el primer a Polònia que es deia VIII-C Sagan, després va ser traslladat, l'octubre de 1940, al XII-D a Treves (Trier) amb matrícula 24878.

Surt de Treves en un comboi el 22 de gener de 1941 juntament amb 774 republicans, dels quals moren 544. Va arribar a Mathausen el 25 de gener de 1941 amb matrícula 3299.

El 30 de Juny de 1941 va ser traslladat a Gusen amb matrícula 12995. Va morir a Gusen el 10 de novembre del 1941.

Manuel Ferrer Bertran

Va néixer a Piera el 24 de maig de 1909.

Va formar part d'una companyia de treballadors estrangers i va ser capturat al juny de 1940. El van enviar a la presó d'Allenstein i va estar a un Stalags, al I-B Hohenstein (avui, Olsztynek, Polònia). Surt el 6 d'agost amb un comboi amb 165 republicans dels quals moren 118, direcció a Mathausen. Va arribar el 9 d'agost de 1940, amb matrícula 3586, i el van alliberar les tropes americanes el 5 de maig de 1945.

Pablo Massó Cuadras

Va néixer a Igualada el 25 de juliol de 1918.

Va formar part d'una companyia de treballadors estrangers i va ser capturat al juny de 1940. El van enviar a la presó d'Allenstein i va estar a un Stalags, al I-B Hohenstein (avui, Olsztynek, Polònia). Surt el 6 d'agost amb un comboi amb 165 republicans dels

quals moren 118, direcció a Mathausen. Va arribar el 9 d'agost de 1940, amb matrícula 3704. Va ser traslladat a Gusen el 20 d'octubre de 1941 amb matrícula 43982, i el van alliberar les tropes americanes el 5 de maig de 1945.

Federico Freixas Escuder

Va néixer a Igualada el 16 de gener de 1902 i de professió sabater.

Va formar part d'una companyia de treballadors estrangers possiblement de la 15, la 101, la 103, a França. La seva captura va tenir lloc a Amiens entre el 20 o el 25 de maig de 1940 i a la resta del comboi a l'apartament d'un hort o pas de Calais a finals de maig o a principis de juny.

Va estar presoner a dos Stalags, al XIII-A Hohenfels-Oberpfalz (Nord-est de Nuremberg) i al VII-A Moosburg. El seu comboi surt el 5 d'agost de 1940, amb 398 passatgers republicans dels quals moren 252, direcció Mauthausen, ell tenia la matrícula 3338. Van arribar al camp el 6 d'agost del mateix. El van alliberar les tropes americanes el 5 de maig de 1945.

Francisco Estruch

Va néixer a Copons el 12 de gener de 1923.

Va estar presó a una regió parisenc, traslladat el 18 d'octubre de 1943 a la presó de Karlsruhe a Frankfurt/Main, Bayreuth. Alliberat el 13 d'Abril del 1945 per les tropes americanes.

Simó Saumell Tort

Nascut a Capellades el 2 de juny de 1902, no del tot segur però membre de la meua família.

Va formar part d'una companyia de treballadors estrangers possiblement de la 15, la 101, la 103, a França. La seva captura va tenir lloc a Amiens entre el 20 o el 25 de maig de 1940 i a la resta del comboi a l'apartament d'un hort o pas de Calais a finals de maig o a principis de juny.

Va estar presoner a dos Stalags, al XIII-A Hohenfels-Oberpfalz (Nord-est de Nuremberg) i al VII-A Moosburg amb matrícula 40709. El seu comboi surt el 5 d'agost de 1940, amb 398 passatgers republicans dels quals moren 252, direcció Mauthausen, ell tenia

la matrícula 3512. Va ser traslladat a Gusen el 24 de gener de 1941 amb matrícula 9693, on va morir el 17 d'abril de 1941.

Miguel Rovira Isart

Nascut a Masquefa el 12 de setembre de 1900.

Va formar part d'una companyia de treballadors estrangers. Capturat a Saint-Dié (Departament de Visqués, entre el 20 i 26 de junts de 1940).

Va estar al Stalags de V-D Estrasburg, amb matrícula 2896. Comboi surt 11 de desembre de 1940 direcció a Mathausen, amb 846 presoners republicans, dels quals moren 449. Van arribar el 13 de desembre de 1940 amb matrícula 5230, va ser traslladat a Gusen amb matrícula 9647 el 24 de gener de 1941, on va morir l'1 de gener de 1942.

Esteban Cardona Ribera

Va néixer el Bruc El 27 de desembre de 1911.

Va formar part d'una companyia de treballadors estrangers. Capturat a Saint-Dié (Departament de Visqués, entre el 20 i 26 de junts de 1940).

Va estar al Stalags de V-D Estrasburg. Comboi surt 11 de desembre de 1940 direcció a Mathausen, amb 846 presoners republicans, dels quals moren 449. Van arribar el 13 de desembre de 1940 amb matrícula 4668, va ser alliberat el 5 de maig de 1945 per les tropes americanes.

Venanci Anglès Anglès

Va néixer a Masquefa el 4 d'Abril de 1912, de professió artesà fabril.

Va formar part d'una companyia de treballadors estrangers. Capturat a Saint-Dié (Departament de Visqués, entre el 20 i 26 de junts de 1940).

Va estar al Stalags de V-D Estrasburg amb matrícula 2735. Comboi surt 11 de desembre de 1940 direcció a Mathausen, amb 846 presoners republicans, dels quals moren 449. Van arribar el 13 de desembre de 1940 amb matrícula 4572. Traslladat a Gusen amb matrícula 13963, el 20 d'octubre de 1941, on va morir el 16 de desembre del mateix any.

Agustí Gomis Valls

Nascut a Igualada el 26 de juny de 1880.

Va estar a un Frontstalags (Camp de presoners de guerra en el front), el 184 Angulema. El seu comboi surt d'Angulema rumb a Mathausen el 20 d'agost de 1940. Van arribar aquest camp el 24 d'agost del mateix, amb matrícula 4158. Va ser traslladat a Gusen el 24 de gener de 1941 amb matrícula 9296, on mor el 27 de març de 1941.

Domingo Compte

Va néixer a Sant Martí de Tous el 19 de juliol de 1909.

Va arribar a Buchenwald el 19 de gener de 1944 amb matrícula 41357, va ser traslladat a Flossenbürg el 23 de febrer del 1944 i ha Beneschau, desconexem si va sobreviure o va morir.

Domingo Ferrer Torrens

Va néixer a Vallbona d'Anoia el 26 de juliol de 1912.

Va formar part d'una companyia de treballadors estrangers.

Va estar a un Frontstalags, el 184 Angulema. El seu comboi surt d'Angulema rumb a Mathausen el 20 d'agost de 1940, van arribar al camp el 24 d'agost del mateix any amb matrícula 3976. Va ser traslladat a Gusen el 17 de febrer del 1941 amb matrícula 10500, on va morir el 13 de gener del 1942.

Miquel Call Planas

Nascut a Vallbona d'Anoia el 16 de gener de 1915.

Va formar part d'una companyia de treballadors estrangers. Va estar a un Stalags, el XI-A Ziegenhain (entre Frankfurt i Kassel). Surt en comboi, direcció a Mathausen, l'11 d'agost de 1940 amb 91 republicans, dels quals moren 61. Hi arriben el 13 d'agost del mateix any, amb matrícula 3744, traslladat a Gusen el 17 de febrer de 1941 amb matrícula 10391, on va morir el 7 d'abril de 1941.

7.1.4.Cas Joan Colom i Solé

l'octubre de 1938 a Capellades hi trobem a Joan Colom i Solé treballant com cada dia fa el Molí Xic (Cal Munné) que tragina sacs de farina i blat per moldre.

Mentres treballa se'n recorda dels seus germans, Josep Colom Soler que s'havia convertit en l'alcalde de Capellades al 9 d'agost de 1937 i que des de les hores havia signat que demés el llibre d'arquets municipal com a «ordenador de pagaments» fins al novembre del mateix 1937 en què va deixar el càrrec poc abans que la República mobilitzés, i el Tonet, tots dos formaven part de les seves de soldats que la república va mobilitzar els front per defensar el govern legítim.

I que amb la feina què té perd la noció del temps, i quan s'adona de l'hora ja està. La Teresa i els seus fills, la Núria la Laura i el petit Joan, t'esperem per sopar. Només entrar a la casa però els comentaris que fa la seva dona no entenc res, no sap el que passa; no ho sap però se'n va a la guerra, la seva dona la Teresa i entregar la carta que li havia arribat avui:

Alcaldia de Capellades

Ordenada pel ministeri de defensa Nacional la mobilització dels treballadors de la terra i del ram de la construcció de la seva de 1919, parades dies 20 i 21 del que som, per al present sou avisat de presentar-vos aquesta alcaldia demà a les 6 de la tarda per a ser reconegut i recollir el «passe» del ferrocarril, fem bossa vinent al lloc de concentració a Llorenç del Penedès, i haureu de portar manta, moda de reserva, cullera, plat o fiambrella, cantimplora o vas i calcat, tot en bon estat.

Anireu algun penjats d'un Delegat de l'Ajuntament.

Capellades, 18 d'Octubre de 1938

EL COMISSARI MUNICIPAL

Ciudadà Joan Colom Solé de la lleva de 1919³

Després d'aixó els dos intentant calma davant de la situació que comporta això i la seva dona insisteix i li diu [...*el teu germà Josep estat alcalde Capellades no fa ni un any i ara què es xofer d'alts càrrecs de l'Exèrcit de la República, segur que hi pot fer alguna cosa...*]

³ Carta de mobilització, del 18 d'Octubre de 1939, d'en Joan Colom Solé, al llibre de Joan Pinyol i Colom, Avi et trauré d'aquí!

el rellotge de Joan Colom marca tres quarts de sis i amb alguna resta de farina passa primer per casa, pica alguna cosa quatre ametlles i un tragueta al porro de vi, sent com els seus fills juga en pasaje simulen sirenes d'en d'alerta i la seva dona té diverses aprenents el cosidor. Se'n va cap a l'ajuntament, Antonio Rigol el secretari municipal l'espera i primer a tu li reclama La crida a files (la carta que li van enviar), abans de donar-li la mal que com a soldat li permetrà desplaçar-se gratuïtament en tren pel país i omple la fitxa personal, és un tràmit burocràtic, tot i que es coneixen de tota la vida, el fan. El funcionari de l'ajuntament li demana pel nom i els cognoms d'ell, la seva data de naixement, el 26 de juny de 1898, on va néixer, a Barcelona, i el nom i cognoms dels seus pares, avis i besavis, i d'aquests també la seva procedència. L'hi pregunta per al domicili, Carrer Anselm Clavé, 26, l'edat, 40 anys, estat civil, casat amb Teresa Comabella Sellarès, i la professió, paleta abans de la guerra i ara fariner.

L'hi pregunta per la lleva militar, i respon que és la de 1919. Ja està llest per agafar el tren cap a Barcelona i després un altre que els portarà el lloc de destinació que és a Llorenç del Penedès.

El dia següent, Joan Colom marxem el paquet comporta totes les seves coses que necessàries per fer aquest viatge i es dirigeix cap a l'ajuntament, ella es troba amb els companys de lleva i agafen el tren que els portarà a Llorenç del Penedès.

El novembre de 1938 arriben el quarter d'Horta, Barcelona, on es troben davant d'un CRIM (Centre de Reclutament, Instrucció Mobilització). Allà van rebre un vestit d'uniforme, un vestit de granota, dues camises llargues, dos calçotets curts blancs, dues tovalloles, dos mocadors, dos parells de mitjons, un plat d'alumini i una cullera. Després va haver de passar la revisió física, ell tall de cabells i vestir-se de militar.

Cada dia es lleva a 6:30, menja un tros de pa amb ametlles i poc després agafar l'autobús i a 7:30 ja era el quarter d'Horta, s'hissava la bandera republicana, passaven llista i a vegades els hi donaven un got de llet. a les 8:00 sortien cap al camp d'instrucció i els primers dies i feien uns exercicis molt mecànics. Portal passen formació, amb la culata defugí damunt el palmell de la mà esquerra i recolzat a l'espatlla, alinear se, girar la dreta girar a l'esquerra, tot això frases al cop de veu del military instructor. Després de practicar plans de foc defensiu, desitjar atacs amb bombes de mà o de fer marxas diürnes de batalló orde de combat ja són les 12:00 del matí, es passen llista i els hi donen un àpat.

A la tarda és tornen a repetir els exercicis i els menjars, es passen llista i fan instrucció fins a les cinc i una hora després els donen el sopar. Finalment per avui ja s'ha acabat la instrucció i aprofita per escriure cartes a la seva família:

Quarta d'Horta, 9 de Novembre 1938

[Volguda esposa, jo fins al moment estic bé, com desitjo epr tots vosaltres. El meu gust fora tenirvos a tots semrpe a la meva vora, tu ja saps com n'estic de satisfet rodejar dels fills i de tu, aquella tranquil·litat i quietud com sempre ha sigut la nostra norma de viure, però el destí no ha volgut que de moment fos així...]

Ella està molt cansat s'adorm i pensa que ja acabarà la carta a l'endema:

[....Sols et diré què t'envio l'abraçada que envia tot marit a la dona què més estima i desitja continuar la vida al seu costat per seguir junts i feliç. Això és lo que et desitja el teu nano

Joan]

L'endemà des del pati d'instrucció va veure una cara familiar, eres un germà Josep que li va comunicar el seu pare, Antoni Colom Sabater, a l'edat de 65 anys havia mort. Va morir una tarda, el 25 de novembre a les set. Dos dels tres germans poden accedir un permís extraordinari per assistir a l'enterrament, el Tonet no hi pot assistir perquè està a prop del front i no l'autoritzen a desplaçar-se.

El viatge de tornada se li fa molt llarg en Joan Colom, a l'estació de Martorell estan aturats una llarga estona i l'ànsia de tornar a casa pot amb ell. Un cop a Capellades pugen al poble gràcies al cotxe del Tino.

Sense poder plorar el seu pare ni passar la nit a casa seva amb els seus posa rumb a Barcelona.

El 5 de desembre van haver de carregar camions i juntament amb uns quants soldats marxen cap al nord sense saber on es portaven. El camió para el motor a les afores de Sabadell. Un cop a l'aeròdrom de la ciutat, un cap als i ordena que vagin el material dels camions. Mentres estan a l'aeròdrom veuen esquadres de Natatxes enlairant-se plens de bombes i dirigint-se a l'oest.

Asseguts en una instal·lació de l'aeròdrom esperant unes ordres que mai arriben però de cop dos dies després els fan pujar un altre cop a uns altres camions i se'ls enduen.

passa'm Bora Granollers i Canovelles a l'altura de l'Ametlla el Vallès es desvien cap a la dreta. El comboi satura per passar l'accés de control unes instal·lacions i un cop dins els fan baixar. Han arribat al camp d'aviació de La Garriga, els hi ensenyen les instal·lacions, no tenia defenses antiaèries i la seva defensa eren els dos cases que tenien preparats per si eren atacats.

Joan Colom pensa que mentre la línia del front sigui lluny només haurà de temps els atacs aeris, i en una de les seves guàrdies que habitualment fa a la nit aprofita per tornar a escriure una carta a la seva dona, la Teresa:

[La Garriga, 12 de Desembre 1938]

Volguda esposa,

Desitjaria que al rebre aquesta us trobéssiu tots bons, com segueixo jo.

Ara sóc al camp d'aviació de La Garriga fent guàrdia als aparells jo que em creia no veure cap avió i ara no me'n puc apartar ni un moment...]⁴

El dia següent de basquet aquesta carta, el dia 13 de desembre, en Joan rep una visita inesperada, la de la seva dona que gràcies a un transportista del poble que ha d'anar cap a la zona de Granollers i que acceptat de portar-la. La parella es fon en una abraçada però no es permeten estar junts gaire estona i és la aprofiten per posar-se al dia de tot, de les males notícies que corren pel poble provinents del front, del fills o de nerviosisme i que també corre pel poble. S'acomiaden i Joan Colom li diu que vagi en compte per l'amenaça que suposen els bombarders enemics.

La nit següent en Joan Colom com cada nit fa guàrdia però no deixa de pensar en la visita inesperada de la seva esposa, i després llegeix una carta que li arriba, de seus fills i la seva dona que conté dibuixos d'aquests. També va telefonar a Doña Concha, una senyora de Barcelona, que l'ajudava perquè pogués tornar a Barcelona, però les properes setmanes no rep res.

El dia 21 de desembre el tamarí després d'omplir dipòsits i carregar-los amb vuit bombes, un esquadró de Natatxes s'enlairen a les dues del migdia per anar a bombardejar les línies enemigues que hi havien a Tremp.

Durant la matinada el 23 de desembre va començar l'ofensiva final portar a terme per l'exèrcit rebel a Franco, cap a la resta de Catalunya.

⁴ Carta d'en Joan Colom i Solé a la seva família en la seva estada al camp d'aviació de La Garriga durant la seva mobilització militar, del llibre d'en Joan Pinyol Colom, "Avi, et traure d'aquí!"

Joan que sempre fa guàrdia a la nit trobo un soldat molt neguitós, el qual troba assegut al banc de espera i plora desconsoladament, en Joan Colom amb el consolat però els dos ploreu.

Els avions tornen a enlairar-se, carregats amb les bombes, ja punt, aquest cop han rebut les ordres de llançar-se sobre el front de Balaguer.

Després d'un últim servei, amb el poc que quedava de l'esquadrilla de Natatxes a la zona d'Andorra, els superiors veuen innecessari tornar a montar un altre esquadrilla i els envien al camp d'aviació de Sant Julià de Vilatorça, a Osona, juntament amb bona part de la tropa.

L'1 de gener de 1939 Joan Colom torna a canviar de destí, se'ls emporten direcció Sant Julià de Vilatorça però pel camí els porten primer a Tona a passar-hi la nit. pocs dies després d'arribar al nou destí envia una carta en castellà el seu germà Josep:

[Vilatorça, 5 Enero 1939]

Querido hermano, hasta l fecha estoy sin novedad como deseo para ti y demás. Después de pasar por mil traslados con la cama, el colchón, maletas y demás trastos, encima de camiones y viajar siempre de noche, temps llegados a este pueblo que se llama San Julián de Vilatorça....]

en Joan Colom un cop més amb la por de que els enemics arribessin per aire o per terra, ha de vigilar aquells aparells, els avions, durant les nits què ara són més fredes per ordre d'un cap.

En la mateixa carta li continua explicant el seu germà:

[Tu no puedes figurarte el frío que estoy pasando. Aquí todos los días la neblina no se mueve de encima siendo así que el sol no apareix en todo el día. Las Torras están peladas continuamente ha puedes figurarte el tener que hacer las guardias al raso, como las tenemos que pasar....]

Ell no per la esperança de poder tornar a Barcelona, i quan arriba al camp i envia una altra carta a la Teresa:

[Vilatorça, 2 de Gener 1939]

Volguda esposa, jo fins al moment actual em trobo molt bé com desitjo per tots vosaltres.

De moment no es pot dir res sobre si estarem molt de temps o poc, sent així com que tu en l'últim viatge que vares fer-me, em vas portar la roba necessària per passar l'hivern passarem el temps que puguem, i un dia o altre canviarà....]

els dies van passant i el president de la república convoca una reunió amb tots els secretaris de la fent-se dient-lis que com encara no han arribat els últims proveïments d'armament provinents de Rússia que evacuïn ràpidament els organismes de Barcelona. també diuen que cal resistir al front de Calaf, Igualada, Vilafranca del Penedès i Vilanova i la Geltrú.

a l'Ajuntament de Capellades el divendres 20 de gener lo del Caldes República sinó per última vegada el llibre d'arquets ordinary que dóna compte de la caixa dels diners municipals. mentrestant a la Vila algunes capelladines i capelladins corren cap a les coves del capelló per l'amenaça doneu bombardeig.

entre el 20 de gener i el 22 de gener les tropes franquistes van entrar a Calaf, després Manresa e Igualada i el 22 de gener al matí entren a Capellades, i en aquest dia també entren a Igualada.

A primeres hores del matí del 26 de gener tropes franquistes ocupen la ciutat ràpidament, parlem de Barcelona. Davant deixo els darrers avions que quina Navarro drum de La Garriga marxant definitivament cap a Osona i el Gironès, les tropes republicanes ja en retirada i l'únic que fan és dinamitar ponts per impedir l'avanç de les unitats franquistes.

a la tarda del 27 de gener de 1939 es constitueix el nou ajuntament de Capellades, donin fonso Salazar i del Hoyo «alférez honorífico del Cuerpo Jurídico Militar», nomena en nom de l'«Excelentísimo Señor General Jefe del Cuerpo del Ejército del Norte» el senyor Martín Baliellas Vilá nou alcalde del municipi de manera provisional i fins que les autoritats superiors acordin el seu caràcter definitiu.

Joan Colom pateix pel seu destí després de que les tropes franquistes entressin a la capital d'Osona i avancessin cap a les localitats veïnes, el 2 de febrer que el Sant Julià de Vilatorrada les unitats republicanes del camp d'aviació entre ells Joan Colom es fan presoneres. Després de gairebé quatre mesos a la rereguarda Joan Colom es converteixen presoner dels franquistes.

aquí dia a Sant Julià de Vilatorrada nevava i les tropes republicanes entre les quals hi havia de Joan Colom estaven mobilitzades a l'espera de que els franquistes els classifiquessin. tornen aquelles jornades van classificant en oficials soldats i registres en funció de la unitat militar Republicana de procedència i els interrogants amb l'objectiu d'obtenir informació sobre l'Exèrcit de la República al territori.

després de la classificació es porten cap al camp de concentració de presoners i presentats de la Seu Vella que es troba a Lleida.

No mengem bé i a penes hi ha distància entre els presoners, Joan Colom torna a escriure a la Teresa en castellà obligat i amb amb la intenció de tranquil·litzar-los:

[Lérida, 6 de febrer i 1939]

Querida madre, esposa, hijos y demás familia. Yo sigo muy bien de salud como deseo para todos vosotros. Esta carta es solo para ponerlos al corriente de mi situación para que no paséis ansiedad que yo pienso lo que habéis sufrido si es que no habéis recibido ninguna.

El día 2 de febrero me pasé junto con los compañeros al Ejército de Franco y ahora ya no tengo miedo de nada más estamos muy tranquilos. La comida como prisioneros no está del todo mal....]

Mentrestant comença l'èxode de republicans cap a França darrere tota la seva vida per intentar començar una de nova.

Joan Colom en el claustre de la Seu Vella a Lleida escolta les seves últimes forces, té gana els dies passen i la humitat li passa factura. Cada vegada té més calfreds i cada dia que passa està més hores immobilitzat, el seu costat han presoners que tenen pol·lis i l'altre meitat pateixen enfermetats diverses.

Gràcies a una targeta que arriben des de dins la presó a uns preus molt elevats, Àngel Colom escriu una carta amb les poques forces que li queden:

[Arriba España. Viva Franco (Franco)⁵

Lérida 19-2-1939

Querida esposa y demás hasta la presentem estoy bien lo mismo espero de vosotros. Le mandé una carta el día 4 pasado y no te he podido escribir más pronto por carecer de dinero para comprar está postal. Si ésta llegará a tu poder no podrás tiempos tu para venir, si tu no puedes que venga un cuñado. Me falta la americana de vellut, no tengo tabaco ni dinero....]

En la carta no va posar que en aquells moments es trobava malament per no amoïnar-la. La Teresa i la Paquita es disposen a anar a veure'l i van a l'ajuntament aconseguir un permís per poder-ho fer, aquests els hi concedeix i els hi desitja molta sort i a l'endemà dilluns 27 de febrer ho canviaré ha de fer un servei a Lleida i accepta portar-les fins allà.

⁵ Ho posaven amb errors ortogràfics ja que no volien posar "Arriba Espanya" i "Viva Franco"

Quan arriben volen passar i entregar-li el paquet personalment però els guàrdies no els hi deixen fer-ho i diuen que ja li donaran el presoner corresponent, en Joan. Ella aprofita per deixar una nota escrita amb llapis en un tros de paper el paquet:

[Juan Colom, estoy aquí con la Paquita. Te he traído la ropa. Dicen que te la entregaran mañana y yo no puedo verme hasta el domingo siendo así no podré verte porque mañana me marcharé....]

Quan Joan Colom molt adolorit, desperta, i amb coïssors escampades pel cos i quan senc el cridem nota que està molt debilitat i li costa molt. En l'intent d'obrir-lo té diversos calfreds, preu com la seva dona li ha portat tot el que he demanava i una ampolla de vi mig plena. Llavors en aquell instant li volta el cap hi ha de seure en un racó recolzada a la paret.

Don Coloma es troba cada vegada pitjor i va tenint més calfreds, i puja la febre i troba que en el seu cos li brollen punts vermells, comença a tenir tos i pateix algunes nàusees. Té molt de fred i mal de cap i se sent molt debilitat. només es troba bé si no és molt gaire i així es va passar tot el diumenge de 5 de març, t'has pres nota cada cop se l'enduen a la infermeria i l'estiren de mundo de llitera. De cara l'aire mira cap al sostre i pensa en tota la seva família, mentres el metge li pren la pols i mirant que vegi una miqueta d'aigua, se l'empassa tot i que li fa mal el coll, pensa en tot el que estima, Teresa, fills, cermans pares i els carrers de la seva vila, Capellades. Nota com el cura li fa la senyal de la creu damunt el front i marxa. En Joan Colom s'esgarriñava i comença a delirar, el seu cor deixa de bategar a dos quarts de tres a la matinada d'aquell dilluns de març.

En l'acta de defunció de Joan Colom que es va fer-lo l'onzè del matí de l'endemà, el 6 de desembre, davant del jutge municipal de Lleida, Josep Maria Simón, i del secretari, Mariano Grau. I consta l'edat del mort, 41 anys, que era fill d'Antoni de rosa i que «*falleció en hospital móvil*», *los indiquen i l'estat civil ni la professió i el domicili i també s'indica Quan es va produir la mort «el día de ayer a las dos i treinta minutos, a consecuencia de infección, según resulta de certificado médico de reconocimiento practicado»*. es determina el destí del seu cos «*su cadáver habrá de recibir sepultura en el cementerio de esta*». Signen l'acta com a testimonis Ramón Aspuet i Josep Serra, «*mayores de edad y vecinos de ésta*».⁶

⁶ L'acta corresponent 307 i consta en el foli 230 del volum 158 del registre de la Seu Vella

com a presoner republicà les despulles de Joan Colom som inhumades a la fossa comuna del departament de Sant Josep, una part del qual més endavant s'anomena departament de Sant Miquel, t'estimo de les víctimes civils i militars.

Acabada ja la guerra, l'u d'abril, la Teresa, ara vídua rep la resposta del capellà del Camp de presoners de Lleida que va assistir a la mort del Joan volia explicar totes les circumstàncies i rellegida i més que llegida la carta li agraeix el detall:

«Reverendo padre capellán. en medio de mi gran aflicción su atenta carta ha sido para mí un gran consuelo, pues en ella veí que mi querido esposos Juan (q.e.p.d) Aunque lejos de los suyos, no se hayo solo, sinó bien asistido y confortado, gràcies a Usted en los últimos instantes de su vida...»

A finals d'abril la Teresa contacta amb la família amiga de Lleida què es va acollir a casa seva durant l'intent de visita en Joan, a la Seu Vella, un contacte fluid des de llavors per tenir més informació sobre el seu difunt marit

[Lérida, 30 de abril 1939

Estàs líneas son para notificarle que cumplimos su encargo. Fuimos a verd al capellán Sr. Daniel Muñoz y él nos dijo que solamente se había cuidado de su esposos (q.e.p.d)⁷ hasta después de muerto, però que és sabe que murió confesso y habiendo recibido los santos sacramentos y que és mismo se cuiro de enterrarle en una modesta caja tal com havien a los demás...]

la Teresa mor el 8 de febrer de 1977 i és enterrada al cementiri de Capellades, mai va conèixer un dels secrets més ben guardats de la dictadura, i tampoc que el seu marit va ser traslladat al Valle de los caídos i que a dia d'avui les seves despulles encara no descansen el cementiri municipal de Capellades. Això va descobrir de manera accidental, l'any 2008, el seu nét Joan Pinyol Colom, gràcies a un article de la revista Sapiens que en un llistat sortira el nom del seu avi. El seu nét porta dotze anys movent-se ni terra per portar les restes del seu avi a Capellades.

8.Què en guardem de la guerra??

A part de la repressió què van exercir sobre moltes de les nostres àvies i avis, es va quedar un patrimoni de fortificacions, trinxeres i/o bombardejos.

8.1 Fortificacions

En la nostra comarca trobem fortificacions defensives, i un camp d'instrucció a Pujalt, construïdes per la República, durant la Guerra Civil Espanyola. El camp d'instrucció es troba a la Carretera Pujalt, s/n, 08282 Pujalt, Barcelona.

⁷ Significa "Que en paz descanse"

Il·lustració 10 Fotografia en el camp d'instrucció, situat a Pujalt, realitzada per mi

Campament militar a Pujalt, el qual es troba a mig camí del front, una posició estratègica, era una base d'instrucció que conté les següents coses:

Il·lustració 11 Fotografia on podem veure un tinent, un sergent i un soldat ras, en la representació en el Memorial de L'Exèrcit Popular a Pujalt. Fotografia realitzada per mi

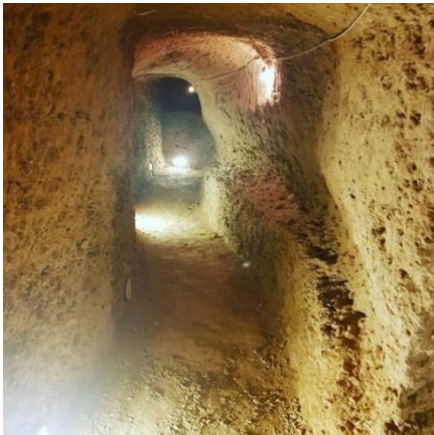

Il·lustració 12 Fotografia on veiem la constitució republicana, estris de l'escola, una mascareta d'antigas i/o bales de pistola. Fotografia realitzada per mi

Il·lustració 13 Fotografia on veiem un cartell que posa “Escola de Milícies de la Cultura”. Fotografia presa per mi

- 3 bateries antiaèries
- 4 refugis antiaeris , el que vaig visitar 170 metres de llargada i poden haver-hi 300 soldats refugiats
- Hi han més refugis amb més mal estat i inaccessibles

Il·lustració 14 Fotografia de dins d'un refugi antiaeri de Pujalt. Fotografia realitzada per Marcel·lí Castells

També a Òdena, hi van construir el famós autodrom per els avions, per qüestió estratègica, de molt valor. En aquell moment ocupava una superfície molt major i era un camp d'aviació i d'enllaç per a l'exèrcit republicà, on s'hi van construir màquines antiaèries a causa de que sovint rebia bombardejos. L'any de l'incendi t també es va intervenir a les ruïnes d'un punt d'observació antiaèria, les seves restes es troben al cim del Puig Aguilera, a 623 metres sobre el nivell del mar. Es tracta d'una instal·lació militar que va estar en funcionament entre els anys 1937 i el gener de 1939. La República va haver de construir una densa xarxa de punts d'observació antiaèria. D'aquesta tasca de protecció del territori i de les persones, se'n va encarregar la Defensa Especial Contra Aeronaves (DECA). Un punt cabdal d'observació i de comunicació dels possibles perills que en forma d'atacs aeris podien abatre's sobre la rereguarda republicana era el centre que es va construir al cap d'amunt del Puig Aguilera.

A Capellades no hi havien refugis antiaeris perquè la gent anava a les coves del Capelló a amagar-s'hi, o també en els cellers de casa seva.

8.2 Trinxeres

S'hi què n'hi ha, un incendi a Òdena l'any 2015 va deixar en descobert aquesta fila de trinxeres que els matolls amagaven. Al gener de 1939, ja acabada la cruel matança de la batalla de l'Ebre, els nacionals avançaven en diferents fronts cap a Barcelona. Per una banda, una columna va cap a Manresa i van ocupar Torà, Calaf i Castellfolit de Riubregós. Per l'altra, una altra columna amb divisions hispano-italianes es dirigeix cap a Igualada provinents de Montblanc. La capital de l'Anoia acabaria caient el 22 de gener, després de 3 dies de resistència a uns bombardejos constants, i després l'exèrcit italià va arribar al riu Llobregat en el seu objectiu d'arribar a Barcelona, en aquell moment segur que van tenir lloc els combats en les trinxeres què es van localitzar després de l'incendi.

Il·lustració 15 Fotografia de trinxeres a Òdena, descobertes durant l'incendi de 2015, fetes per CatPatrimoni

Il·lustració 16 Fotografia on veiem una posició de defensa, d'ametralladora, descoberta en l'incendi d'Òdena durant l'incendi de 2015

Va ser una campanya militar desenvolupada entre el 23 de desembre de 1938 i el 13 de febrer del 1939 al territori català, sota el domini de la República durant la Guerra Civil Espanyola. L'últim gran enfrontament què va sentenciar la República, cap a la derrota final.

Il·lustració 17 Fotografia on veiem una posició de defensa, d'ametralladora, descoberta en l'incendi d'Òdena durant l'incendi de 2015

8.3 Bombardejos

Malgrat que els bombardejos van provocar unes 5.000 víctimes mortals a Catalunya, a l'Anoia el balanç és d'una sola víctima mortal i alguns pocs danys materials, com recull Antoni Dalmau al seu llibre "La Guerra Civil i el primer franquisme a l'Anoia.

A mitjans de gener, les tropes italianes del Corpo di Truppe Volontarie s'apropaven a Igualada procedents de Tarragona a través de Santa Coloma de Queralt. Els republicans miren de frenar aquesta entrada fent volar alguns dels ponts de l'entorn, com el de la carretera de Valls, a Montbui. Finalment, el 22 de gener de 1939 les tropes nacionals entren a Igualada en dos columnes, una pel carrer de Sant Agustí i l'altra pel carrer Òdena. La caiguda de la ciutat arribava després de tres jornades de bombardejos de l'aviació italiana, que atacava a l'Anoia després d'una hora de trajecte des de l'Aragó.

Il·lustració 18 d'un Savoia Marcheti SM-79 Sparviero a punt de bombardejar Capellades i la Poble de Claramunt

Els arxius del ministeri de defensa italià conserven, a més de les imatges dels bombardejos, documents que constaten que es van rebre quatre ordre d'atac a la comarca.

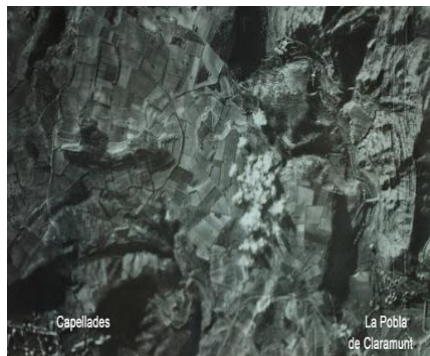
La primera, el 20 de gener, contra la muntanya de la Tossa de Montbui i una bifurcació a l'oest d'Igualada; la segona, el mateix dia hora més tard en una altra carretera d'accés a Igualada i a la "cerra del Tito" (Can Titó, a Vilanova del Camí) i en una altra carretera a l'oest d'Igualada.

Il·lustració 19 Fotografia de com un avió militar italià bombardeja les afores de Vilanova del Camí

L'endemà, els avions Savoia-Marcheti SM-79 Sparviero del govern italià bombardegen el sud de Capellades, la zona de Les Figueres de la Poble de Claramunt, i novament l'oest d'Igualada. Finalment, el 23 de gener a primera hora de la tarda s'ataquen posicions altes al nord-est d'Igualada. Els bombardejos van afectar una desena d'adoberies de l'excalcalde d'Igualada Joan Godó al barri del Rec, el Molí de l'Abadia, el

pont de Vilanova del Camí i una desena de carrers i immobles d'Igualada. Un dels interrogants que planteja Dalmau en el seu llibre és si hi va haver més ordres d'atac de les que s'han localitzat, donat que es van produir danys en entorns urbans quan els objectius militars eren tots als afores d'Igualada. Precisament la única víctima mortal dels atacs, l'empresari blanquer Josep Biosca Riera, es trobava en una casa del carrer Sant Ignasi de la capital de l'Anoia.

Il·lustració 20 Fotografia de com un avió militar italià bombardeja les afores de Capellades i La Pobla de Claramunt

Il·lustració 21 Fotografia de com un avió militar italià bombardeja les afores de Vilanova del Camí e Igualada

9. Metodologia del treball

Jo vaig començar el treball ara fa uns més d'un any i llavors amb els canvis electorals de les eleccions municipals del 26 de Maig del 2019 em vaig posar en contacte amb els diferents municipis de la nostra comarca, d'aquests no vaig rebre cap resposta immediata i vaig haver d'anar molt al darrere fins que els ajuntaments esmentats (Piera, La Pobla de Claramunt i Calonge de Segarra) em van contestar o vaig trobar les actes a la *Xarxa d'Arxius Municipals*, què es tracta de les actes dels ajuntaments digitalitzades per a tenir-les a l'abast, cosa què en els ajuntaments de l'Anoia no és habitual ja que només 3-5 ajuntaments tenen aquest servei, aquest és el cas de Castellfollit de Riubregós, Copons, Jorba i Castellfollit de Riubregós els quals les té digitalitzades però n'és molt difícil la lectura dels documents.

El treball en si va començar a l'estiu del 2018, en concret a l'Agost quan vaig començar a fer trobades amb els arxius dels ajuntaments, en concret 3, de manera presencial, a Calonge de Segarra, La Pobla de Claramunt i Piera, en el primer en un dia ho vaig fer

tot perquè no hi havia gaire cosa per els fets esmentats quan parlo d'aquest municipi, en el segon vaig anar durant una setmana i mitja cada dia fent horari de funcionari d'un ajuntament amb despatx propi, l'arxiu i el tercer, Piera, vaig anar també, durant una setmana i mitja, on estava en una taula de la gran sala de plens de l'ajuntament.

Vaig concretar visità l'arxiu comarcal dels quals vaig rebre una molt bona disposició, el qual disposava d'arxius municipals d'ajuntaments com La Torre de Claramunt o Bellprat, en concret eren quatre municipis, els quals van cedir els arxius per falta d'espai o mancances en la gestió d'aquests i van preferir què estiguessin a l'arxiu comarcal. Però no ho vaig poder anar-hi perquè estaven fent un canvi d'espai, se'n anaven a un altre més gran i després va venir l'onada i confinament a causa del Coronavirus.

No va ser fàcil i crec què aquí entra la lloança de la feina d'un arxiver municipal, que normalment o mai és fa i s'hauria de fer, del qual pocs ajuntaments disposen d'un, els motius no els sé però possiblement perquè l'arxiu per a ells no és prioritari i allà s'hi guarden grans tresors, com els papers antics què tenim a casa, majoritàriament a les golfes, i molta gent els té allà esperant a què un fill o nét amb esperit investigador els trobi i els miri i els hi dongui el seu valor, que tenen, i sempre tindran, per això els hem de conservar. Jo, he hagut de fer tasques d'arxivers ja què he ordenat actes d'ajuntaments com Piera o La Pobla que no tenien en ordre i jo he volgut fer aquesta tasca perquè el va sortir de dins, perquè no s'ha tenir de qualsevol manera, no us esmento les qualitats del lloc on els tenen.

L'altre font principal del treball és una llista què va trobar el meu pare en un article d'un diari anoienc en la qual hi havia 915 persones anoiencs i anoiencs els quals van ser "jutjats" per el franquisme i condemnats a penes de presó i/o afusellats. A part de la llista tinc un article del 2011 de la Revista d'Igualada que explica una mica biogràficament els casos de les i dels 45 anoiencs/anoienques que van ser afusellats pel franquisme.

Vaig decidir contactar amb Amical Mathausen, organització què recupera la memòria dels deportats catalans, i d'arreu de l'estat espanyol, per a fer-ne divulgació, concretament amb la Laura Fontcuberta, la qual em va passar tot el llistat de les 14 persones de la comarca deportades un favor que em van fer des de l'organització, que em va atendre. Desplaçar-me a la seu era un trajecte molt llarg, d'un hora i 25 minuts més o menys, un hora i 15 d'agafar l'R60 direcció Barcelona, a la parada de Capellades, dels FGC (Ferrocarils de la Generalitat de Catalunya), un cop arribà a Plaça Espanya, agafar la línia verda del metro L3 direcció Trinitat Nova i baixar-me a Drassanes i després anar caminant cap al C/Sils Nº1, la direcció on és troba la seu d'Amical a Barcelona. Allà em vaig trobar i vaig conèixer a la Laura en persona, al Gibert Villar Piqué què era el fill d'un deportat català a Mathausen i després a un historiador què és diu Josep Escoda.

Gracies al llibre, l'últim fins al moment, de Joan Pinyol, "Avi, et traure d'Aquí", vaig agafar la història del seu avi perquè ja que és una història sonada i que encara no se l'hi ha donat el ressò què necessita una història com aquesta. Vaig agafar la part on narra la història del seu avi, vaig agafar el text i vaig començar a narrar des d'un punt de vista mes dedicat al avi, i també per no agafar al peu de la lletra, mai millor dit, el llibre, sinó agafant les parts que m'interessaven a mi, sinó no es diria treball de recerca s'hi ho hagafessis tot d'un lloc i llestos.

Després vaig agafar tota la documentació i vaig començar a redactar, primer vaig fer-me un esquema a seguir que vaig anar modificant a mesura de les qüestions que hem sortien fins que va acabar sent l'estructura que estareu llegint, amb els punts que hi han.

10. Avaluació Personal

Estic dolgut amb els ajuntaments i amb alguns polítics. Hi ha ajuntaments de la comarca que no m'han contestat, per exemple el de la capital, Igualada, que després d'anar dos anys al darrere no vaig rebre cap resposta formal i encara l'espero. Capellades, el meu poble, vaig rebre una resposta però negativa, no hi vaig accedir perquè havien de fer unes reformes necessàries en aquest, el qual involucrava a la Diputació de Barcelona i això ja sé sap què *"les cosas de palacio van despacio"*. El que em va doldre més és que vaig rebre una negativa per part d'un arxiver municipal adscrit a la Diputació de Barcelona el qual em va dir que aquest treball era de final de carrera per seguir la llista que en el treball queda esmentada.

Es un treball què està incomplet i que queden moltes coses per fer, si és vol fer bé, i com vaig pensar quan aquest treball era encara un projecte què esdevenia ja una realitat doncs què em seguiria per sempre o fins un llarg període, un treball que em portarà anys acabar-lo però algun dia l'acabare i potser el podreu disfrutar des de la basant històrica, perquè el tema no és de gaires alegries per no dir què cap en dóna. El meu somni és poder-lo compartir amb tota la gent què vulgui, en forma de llibre, potser, i donar a conèixer aquest fet, la repressió, què ara és molt sonat però les coses vénen de més enrere, una cosa que sempre, malauradament, ha existit i existeix.

11. Conclusions del Treball

La hipòtesi surt demostrada ja que gracies a la llista dels 915 judicis als anoiencs i anoiencques, després els 14 deportats i els 45 afusellats i el cas d'en Joan Colom, que va ser enterrat en una fossa comuna a Lleida i ara està dins del Valle de los Caidos podem dir què tenim constància que aquests 974 anoiencs i anoiencques van ser repressaliats i repressaliades per el franquisme.

També veiem que en alguns casos no sabem quasi bé res de la vida d'alguns dels "protagonistes del nostre treball" i que aquest tema encara es una mica tabú i/o que les institucions encara, si que han començat a fer-ho, no han tancat amb el passat i això dificulta poder tancar ferides que porten obertes 80. Viure en una societat que encara viu molt en el passat i sembla, que en alguns aspectes per no dir tots, que vol tornar mes a ell que no avança doncs dificulta el que puguin tancar-les.

12. Agraïments

Primer de tot vull donar les gràcies per l'ajuda al meu pare, què va començar amb mi a buscar informació, després de la mateixa manera a la meva germana, i també a la meva mare què em va ajudar a recerca entre els noms dels capelladins i capelladines que em sortien en les diferents llistes que trobava.

També una menció especial a la Montse Busquets què gràcies a ella i també al treball vaig descobrir la nostra vila, el que ens envolta, Capellades. El seus paisatges i les històries què guarden, també vaig descobrir i m'he la vaig fer meva, la tradició dels "Cals".

Donar les gràcies als ajuntaments, i a la Diputació de Barcelona per la informació què vaig agafar de la *Xarxa d'Arxius Municipals* digital, que em van contestar i es van agafar el treball i se'l van fer seu, sobretot a la Mireia Lacasa, encarregada de l'arxiu de Piera, què em va ajudar i vaig conèixer a una persona meravellosa, que vam parlar de tot o de quasi bé tot.

En Marc i la Laura, de Vilanova del Camí, que em van portar al Memorial de l'Exèrcit Popular a Pujalt on hi vaig veure una oportunitat per descobrir la comarca i fer el meu treball.

Allà en el mateix lloc vaig conèixer a en Marcel·li Castells, regidor de l'ajuntament de Calonge de Segarra, en persona després de la comunicació de portàvem via correu electrònic i per el mòbil, també en el mateix vaig conèixer a en Pere Tardà, president de Catpatrimoni, què era de Calaf, i vam tenir una curta però intensa xerrada sobre el meu treball i la guerra civil a la comarca.

A la Rosa, membre també del ajuntament de Calonge, què em va ensenyar els arxius per a poder descobrir el tresor i l'anècdota què tenen guardada. En el "Nan" Valentí també el vaig conèixer a Pujalt, després de veure la seva última obra, per primer cop, què és diu "Mort en les cunetes" i la recomano moltíssim perquè és necessària, no cal explicar res perquè el nom ja ho diu tot. Gràcies a Amical Mauthausen, en especial a la Laura Fontcuberta, Llibert Villar Piqué, també al historiador, en Josep Escoda, amb el qual vam compartir unes hores parlant de la guerra civil, el nazisme, i coses que encara són vigents en l'actualitat.

Per acabar donar les gràcies a un amic, en Joan Pinyol, per el llibre que l'he utilitzat com a font, també esmentar als meus tutors que he tingut en aquests anys de recerca, dos tutors en concret, en Jordi López amb el qual no vam començar de molt bon peu, perquè vam tardar molt en començar a parlar i el temps passava fins que vam parlar i vam començar a fer feina, un bon tutor per tenir en el TDR, em va saber orientar cap a un volíem anar.

I després, el segon, en Pere Tuset, amb el qual des del primer moment vaig començar a fer feina, fins i tot ens hem trobat dos vegades, una tot just abans del confinament de Març i després fa tot just cinc dies. I per últim, ja si que si, a en Jordi Pons, amic i company de lluites, amb el qual em vaig trobar per parlar del seu cas familiar, el del seu avi Joaquim Pons Trullàs, i també donar-li les gràcies a la seva mare què també em va ajudar, ensenyant-me documentació.

Gràcies als protagonistes que narro, a tots els què vau lluitar per el què creieu, per ser antifeixistes i defensar al poble. Per acabar aquest apartat ho acabarem amb tres freses, com va dir Companys:

"Tornarem a lluitar

Tornarem a sofrir

Tornarem a vèncer"

13.Webgrafia

1-<http://infoanoia.cat/80-anys-final-guerra-civil-lanoia/>

2-<https://ca.m.wikipedia.org/wiki/Anoia>

3-<https://www.eltotbadalona.cat/el-cens-de-deportats-als-camps-nazis-inclou-18-badalonins/amp>

4-<https://es.m.wikipedia.org/wiki/Anoia>

14.Bibliografia

-Llibre: Avi, et trauré d'aquí!!, 2019, Saldonar, autor: Joan Pinyol. ISBN: 978-84-17611-09-5

-Documental: Guerra Civil Espanyola, DMAX, 2018.

-Actes: Ajuntaments de Piera, La Pobla de Claramunt, Castellolí i Cabrera d'Anoia, les dos últimes en format digital en la xarxa d'arxius municipals de la Diputació de Barcelona

Cabrera

d'Anoia:<https://www.diba.cat/amd/default.asp?paginaMostrar=1&ine=08028&serie=Actes+de+l+Ple+de+la+corporaci%C3%B3+local&tipus=----&anyI=1936&anyF=1939&submit1=enviar>

Castellolí:<https://www.diba.cat/amd/default.asp?paginaMostrar=1&ine=08063&serie=Actes+del+Ple+de+la+corporaci%C3%B3+local&tipus=----&anyI=1936&anyF=1939&submit1=enviar>